

คำแปลกฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความใน มาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙

Ministerial Regulation of the Ministry of Interior,
issued under section 58 of the Penitentiary Act,
B.E. 2479 (1936)

คำนำ

กรมราชทัณฑ์มีอำนาจหน้าที่หลักในการควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังเข้ามาในเรือนจำ/ทัณฑสถานแล้วจะต้องตกอยู่ในบังคับของกฎหมายราชทัณฑ์ จึงต้องมีการประชาสัมพันธ์กฎหมายราชทัณฑ์ให้ผู้ต้องขังทราบถึงสิทธิ หน้าที่ และประโยชน์ของตน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัย ซึ่งที่ผ่านมากรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการเผยแพร่กฎหมายราชทัณฑ์มาโดยตลอด และนับว่าประสบความสำเร็จอยู่ในระดับที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตาม การเผยแพร่ดังกล่าวได้ทำเป็นภาษาไทยทำให้ไม่สามารถสื่อสารไปยังผู้ต้องขังและญาติที่เป็นชาวต่างชาติได้ ประกอบกับใน พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะทำให้มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและทำงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นและน่าจะเชื่อว่าจำนวนผู้ต้องขังชาวต่างชาติ บทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่มีต่อหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทยรวมทั้งกรมราชทัณฑ์ก็จะมีมากขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้การเผยแพร่กฎหมายราชทัณฑ์แก่ผู้ต้องขังและญาติที่เป็นชาวต่างชาติรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงได้จัดทำคำแปลกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแพร่ต่อไป

โดยในการจัดทำคำแปลครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากคุณปณิธาน วัชรปรีชาสกุล อดีตนักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นผู้จัดทำคำแปลให้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กรมราชทัณฑ์

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘	6
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙	
ส่วนที่ ๑ ประเภทเรือนจำ	6
Ministerial Regulation of the Ministry of Interior,	7
issued under section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936)	
Part I Categories of Prisons	7
ส่วนที่ ๒ อำนาจและหน้าที่เจ้าพนักงานเรือนจำ	8
หมวด ๑ เจ้าพนักงานอำนวยการกลาง	8
Part II Power and duties of the Prison Officers	9
Chapter I Central Administration Officers	9
หมวด ๒ เจ้าพนักงานประจำเรือนจำ	10
Chapter II Prison Officers of a prison	11
หมวด ๓ เครื่องพันธนาการ	16
Chapter III Instruments of Restraint	17
หมวด ๔ การควบคุมผู้ต้องขัง	18
Chapter IV Prisoners Control	19
ส่วนที่ ๓ การรับตัวผู้ต้องหา	20
Part III Admission of Prisoners	21
ส่วนที่ ๔ การแยกผู้ต้องขัง	22
หมวด ๑ ข้อความทั่วไป	22
Part IV Separation of Prisoners	23
Chapter I General Provisions	23
หมวด ๒ นักโทษเด็ดขาด	24
หมวด ๓ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	24
Chapter II Convicted prisoners	25
Chapter III Treatment to Prisoners	25
ส่วนที่ ๕ การงาน	26
หมวด ๑ การจัดให้ทำงาน	26
Part V Services	27
Chapter I Arrangement of Services	27
หมวด ๒ รางวัล	30
Chapter II Rewards	31

ส่วนที่ ๖	การอนามัยและการสุขาภิบาล	32
	หมวด ๑ ข้อความทั่วไป	32
Part VI	Healthy and Sanitary Affairs	33
	Chapter I General Provisions	33
	หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง	34
	Chapter II Healthy Condition of Prisoners	35
	หมวด ๓ การรักษาพยาบาล	36
	หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร	36
	Chapter III Healthcare Service	37
	Chapter IV Food Service	37
ส่วนที่ ๗	วินัยของผู้ต้องขัง	38
	หมวด ๑ ข้อความทั่วไป	38
	หมวด ๒ ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ	38
Part VII	Prisoners' Discipline	39
	Chapter I General provisions	39
	Chapter II Prison Officer's assistant	39
	หมวด ๓ การลา	40
	Chapter III Leave of Absence	41
	หมวด ๔ พักการลงโทษ	42
	Chapter IV Parole	43
	หมวด ๕ การลงโทษฐานผิดวินัย	46
	Chapter V Disciplinary Punishment	47
	หมวด ๖ การร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราวและถวายฎีกาของผู้ต้องขัง	54
	Chapter VI Grievance, Submission of a matter or a royal petition of a prisoner	55
ส่วนที่ ๘	ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง	56
	หมวด ๑ สิ่งของต้องห้าม	56
Part VIII	Personal Belongings of the Prisoner	57
	Chapter I Forbidden Item	57
	หมวด ๒ สิ่งของที่อนุญาต	58
	หมวด ๓ สิ่งของอย่างอื่น	58
	Chapter II Permitted Item	59
	Chapter III Other Object	59

ส่วนที่ ๙ การปล่อยตัว	60
ส่วนที่ ๑๐ ข้อความเบ็ดเตล็ด	60
Chapter IX Release	61
Chapter X Miscellaneous	61
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๔)	62
Ministerial Regulation of the Ministry of Interior, issued under section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936) (No. 4)	63
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙	64
Ministerial Regulation No. 8 (B.E. 2521) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936)	65
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙	68
Ministerial Regulation No. 10 (B.E. 2523) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936)	69
ประวัติผู้แปล	74
ผู้ร่วมดำเนินรายการ	74

กองนิติการ

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

คำแปลกฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความใน มาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙

Ministerial Regulation of the Ministry of Interior,
issued under section 58 of the Penitentiary Act,
B.E. 2479 (1936)

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

พุทธศักราช ๒๕๖๙^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑

ประเภทเรือนจำ

ข้อ ๑^๒ เรือนจำแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

- เรือนจำกลาง
- เรือนจำส่วนภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ
- เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน
- เรือนจำชั่วคราว

ข้อ ๒^๓ การคุมขังผู้ต้องขัง

- เรือนจำกลาง ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่มีคำพิพากษาแล้ว และนักโทษเด็ดขาด
- เรือนจำส่วนภูมิภาค ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่เป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีและนักโทษเด็ดขาด
- เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะแต่ละประเภท เช่น หญิง คนวัยหนุ่ม เด็ก คนชราหรือพิการทุพพลภาพ คนป่วย หรือผู้ต้องขังประเภทเดียวกับเรือนจำส่วนภูมิภาคซึ่งในพื้นที่นั้นไม่มีเรือนจำส่วนภูมิภาคตั้งอยู่
- เรือนจำชั่วคราว ปกติจัดตั้งขึ้นและรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะกรณีตามที่รัฐมนตรีกำหนดอำนาจในการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำให้เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี

ข้อ ๓^๔ (ยกเลิก)

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔/ตอนที่ -/หน้า ๒๒๑/๒๖ เมษายน ๒๕๖๙

^๒ ข้อ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

^๓ ข้อ ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

^๔ ข้อ ๓ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

**Ministerial Regulation
of the Ministry of Interior,
issued under section 58 of the Penitentiary Act,
B.E. 2479 (1936)¹**

By virtue of section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479, the Minister of Interior hereby issues a Ministerial Regulation as follows:

**Part I
Categories of Prisons**

Clause 1.² Prisons are classified as follows:

- (a) Central Prison;
- (b) Regional Prisons, comprising of Provincial Prisons and District Prisons;
- (c) Remand Prisons or Correctional Institutions;
- (d) Minor Prisons.

Clause 2.³ Detention of prisoners:

- (a) Central Prison generally admits sentenced prisoners and final sentenced prisoners;
- (b) Regional Prisons generally admit entrusted prisoners, prisoners on remand and final sentenced prisoners;
- (c) Remand Prisons or Correctional Institutions generally admit specialized categories of prisoners such as female, young, children, elderly, disabled, handicapped, ill prisoners, or prisoners of the same category as those detained in a Regional Prison in the locality where there is no Regional Prison;
- (d) Minor Prisons are generally established and admit only the prisoners of the category determine by the Minister.

The power to detain prisoners of each prison shall be determined by the Notification of Minister.

Clause 3.⁴ (repealed)

¹Government Gazette, Vol. 54, Part -, p. 221, dated 26th April B.E. 2480 (1937).

²As amended by the Ministerial Regulation No. 12 (B.E. 2547) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

³As amended by the Ministerial Regulation No. 12 (B.E. 2547) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

⁴As repealed by the Ministerial Regulation No. 12 (B.E. 2547) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ส่วนที่ ๒

อำนาจและหน้าที่เจ้าพนักงานเรือนจำ

หมวด ๑

เจ้าพนักงานอำนวยการกลาง

ข้อ ๔ อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้อำนวยการเรือนจำโดยทั่วไป มีอำนาจบังคับบัญชากิจการเรือนจำเหนือเจ้าพนักงานเรือนจำทั้งปวง

ข้อ ๕ ผู้ช่วยอธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการเรือนจำโดยทั่วไป

ข้อ ๖ หัวหน้ากองในกรมราชทัณฑ์มีอำนาจตรวจการเรือนจำ และให้คำปรึกษา แนะนำแก่เจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ข้อ ๗ สารวัตรเรือนจำประจำกรมราชทัณฑ์เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจการเรือนจำตามที่อธิบดีกำหนดให้ไป มีอำนาจให้คำปรึกษา แนะนำ แก่เจ้าพนักงานประจำเรือนจำรองจากผู้บัญชาการเรือนจำลงมา และอาจเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการเรือนจำ

เมื่ออธิบดีสั่งให้สารวัตรเรือนจำใดไปควบคุมกิจการเรือนจำ ให้สารวัตรเรือนจำนั้นมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าพนักงานประจำเรือนจำรองจากผู้บัญชาการเรือนจำลงมา และในกรณีที่ไม่มีปกติประจำอยู่จักต้องรับผิดชอบทำการในหน้าที่ที่รับผิดชอบด้วย

ข้อ ๘ เมื่ออธิบดีสั่งให้หัวหน้าแผนกในกรมราชทัณฑ์ออกตรวจหรือควบคุมกิจการเรือนจำ ให้หัวหน้าแผนกนั้นมีอำนาจอย่างเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับสารวัตรเรือนจำในข้อก่อน

ข้อ ๙ เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ใดไปควบคุมกิจการเรือนจำให้ถือว่าข้าราชการนั้นเป็นผู้บัญชาการเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่บังคับบัญชากิจการเรือนจำ

Part II

Power and duties of the Prison Officers

Chapter I

Central Administration Officers

Clause 4. The Director General of the Department of Corrections is the Superintendent of all prisons having the power of supervision and control over the whole prison officers.

Clause 5. The Assistant Director General of the Department of Corrections is the Assistant Superintendent of all prisons.

Clause 6. Every Director of Division of the Department of Corrections has the power to inspect any prison, and to give advice and suggestion to all the prison officers.

Clause 7. The Prison Inspector at large of the Department of Corrections who is designated by the Director General to inspect a particular prison has the power to give advice and suggestion to all prison officers other than the Prison Director and may give opinion to the Prison Director.

When the Director General designates any Prison Inspector to control the affairs of a particular prison, such Prison Inspector shall have the power to supervise and control all prison officers other than the Prison Director. In the case where there is no Custodial Officer, such Prison Inspector shall also assume the office of such Custodial Officer.

Clause 8. When the Director General designates any Chief of a Sub-division of the Department of Corrections to inspect or control the affairs of a particular prison, such Chief of a Sub-division shall have the same power as that of the Prison Inspector prescribed in the preceding clause.

Clause 9. When the Minister designates any official attached to the Department of Corrections to control the affairs of a particular prison, such official shall be deemed the Prison Director in respect of the power and duties to supervise and control the affairs of such prison.

หมวด ๒

เจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ข้อ ๑๐ ทุกเรือนจำมีผู้บัญชาการเรือนจำควบคุมอยู่

เรือนจำใดหากมิได้มีผู้บัญชาการโดยเฉพาะ

(ก) ถ้าเป็นเรือนจำจังหวัด ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งเรือนจำนั้นตั้งอยู่เป็นผู้บัญชาการโดยตำแหน่ง

(ข) ถ้าเป็นเรือนจำอำเภอ ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ซึ่งเรือนจำนั้นตั้งอยู่เป็นผู้บัญชาการโดยตำแหน่ง

ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนั้น

ข้อ ๑๑ ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเรือนจำโดยทั่วไป และมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าพนักงานตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่สังกัดกิจการเรือนจำนั้น

นอกจากหน้าที่ในวรรคก่อน ผู้บัญชาการเรือนจำจักต้อง

(๑) ตรวจการเรือนจำตามระเบียบที่กำหนดไว้

(๒) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่

(๓) ควบคุมเจ้าพนักงานและกิจการของเรือนจำ

ข้อ ๑๒ ผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่งซึ่งต้องบังคับบัญชากิจการเรือนจำชั่วคราวด้วยนั้น เมื่อมีเหตุผลอันสมควรก็มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาให้เป็นผู้แทนสำหรับเรือนจำชั่วคราวนั้นได้ แต่ถ้าข้าราชการที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนมีตำแหน่งต่ำกว่าชั้นหัวหน้าแผนกต้องได้รับอนุมัติอธิบดีก่อน

ผู้บัญชาการเรือนจำซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยเฉพาะ และมีหน้าที่ต้องบังคับบัญชากิจการเรือนจำชั่วคราวด้วยนั้น จะแต่งตั้งผู้แทนสำหรับเรือนจำชั่วคราวได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำมิได้อยู่ประจำหน้าที่

(ก) ถ้าเป็นเรือนจำซึ่งมีผู้บัญชาการโดยเฉพาะ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำรองลงมาเป็นผู้รักษาการแทน

(ข) ถ้าเป็นเรือนจำที่ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายอำเภอเป็นผู้บัญชาการ โดยตำแหน่ง ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาการแทนข้าหลวงประจำจังหวัด หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๑๔ เรือนจำใดมีกิจการยุ่งยากหรือสำคัญที่ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ หรือมีผู้ต้องขังเป็นจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คนขึ้นไป ให้อธิบดีดำเนินการเพื่อมีสารวัตรเรือนจำเป็นเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

Chapter II

Prison Officers of a prison

Clause 10. There shall be a Prison Director to control each prison.

In any prison where there is no Prison Director,

(a) in case of a Provincial Prison, the Governor of the locality where such prison is situated shall be an ex officio Prison Director;

(b) in case of a District Prison, the District Chief Officer of the locality where such prison is situated shall be an ex officio Prison Director.

The Provincial Prison Director shall be the superior official of all District Prison Directors in the locality of such province.

Clause 11. The Prison Director has the power and duties to supervise and control the general affairs of the prison and shall be the superior official of all officials as well as all the prisoners attached to such prison.

In addition to the duties mentioned in the previous paragraph, the Prison Director shall:

(1) inspect the prison in accordance with the rule prescribed;

(2) take care of the well-being of prisoners, giving the opportunity to launch a complaint or grievance freely and conveniently;

(3) control the officers and affairs of the prison.

Clause 12. The ex officio Prison Director who is also in charge and control of a Minor Prison may, with reasonable ground, designate a subordinate official to be his representative in respect of such Minor Prison; provided that if the proposing representative is of a lower position than Chief of a Sub-division, prior approval of the Director General is required.

The Prison Director who is specifically appointed and also in charge and control of a Minor Prison may designate a subordinate official to be his representative in respect of such Minor Prison only with the approval of the Director General.

Clause 13. In the case where the Prison Director is absent,

(a) if there is a specific Prison Director in such prison, a lower prison officer next to the Prison Director shall be acting Prison Director;

(b) if there is a Governor or District Chief Officer assumes the office of ex officio Prison Director, the Governor or acting District Chief Officer, as the case may be, shall be acting Prison Director.

Clause 14. In any prison with problem of complexity or important problem of special concern or there are more than 1,000 prisoners inside, the Director General shall provide Prison Inspectors as prison officers for such prison.

ข้อ ๑๕ โดยปกติ ทุกเรือนจำให้มีพัศดีประจำอยู่ แต่เรือนจำอำเภอสำหรับศาลแขวงนั้น หากใช้ที่คุมขังแห่งสถานีตำรวจเป็นเรือนจำให้หัวหน้าสถานีตำรวจนั้นเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำทำการในหน้าที่พัศดี

ข้อ ๑๖ เรือนจำใดมีพัศดีประจำกิจการหลายคน ให้จัดแบ่งหน้าที่การงานออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้พัศดีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมการงานนั้นเป็นส่วน ๆ ไป ในกรณีเช่นนี้ผู้บัญชาการเรือนจำ จะให้พัศดีผู้หนึ่งมีอำนาจควบคุมการงานของเรือนจำเหนือพัศดีด้วยกันก็ได้

ข้อ ๑๗ พาศดีเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากสารวัตรเรือนจำ หรือรองจากผู้บัญชาการเรือนจำในกรณีที่ไม่มีสารวัตรเรือนจำประจำอยู่ มีอำนาจบังคับบัญชาในส่วนการงานที่ได้มอบหมายให้มีหน้าที่เหนือเจ้าพนักงานและผู้ต้องขังทั้งปวง เว้นแต่สมุหบัญชีเรือนจำกลาง

ข้อ ๑๘ พาศดีจักต้องรับผิดชอบในการงานซึ่งตนได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ และในกรณีที่มิได้มอบหมายการงานให้ควบคุมเป็นส่วน ๆ ดังกล่าวไว้ในข้อ ๑๖ พาศดีมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปกครองและควบคุมระเบียบ วินัย ของเจ้าพนักงานในสังกัด
- (๒) แบ่งการงานของเรือนจำออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้เจ้าพนักงานในสังกัดไปดำเนินการควบคุมหรือจัดทำ
- (๓) รักษาและดูแลบูรณะสถานที่และทรัพย์สินของเรือนจำ
- (๔) ควบคุมดูแลการทะเบียนบัญชีของเรือนจำ
- (๕) หากเรือนจำใดทางการมิได้แต่งตั้งสมุหบัญชีไว้ ต้องรับผิดชอบในการเบิกและจ่ายเงินอันเกี่ยวเป็นกิจการของเรือนจำ
- (๖) ปกครองและควบคุมระเบียบ วินัย ของผู้ต้องขัง
- (๗) ตรวจตราป้องกันการทำผิดวินัยของผู้ต้องขังตลอดจนการหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา
- (๘) จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง
- (๙) จัดการและควบคุมการศึกษาตลอดจนการอบรมผู้ต้องขัง
- (๑๐) ดูแลการอนามัยของผู้ต้องขัง การสุขาภิบาลของเรือนจำ และจัดให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์
- (๑๑) เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่

ข้อ ๑๙ เมื่อพัศดีไม่อยู่ให้ผู้บัญชาการเรือนจำสั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควรรักษาการแทน
อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ประจำทำการในหน้าที่พัศดีเมื่อเห็นสมควรให้มีเจ้าพนักงานเรือนจำชั้นพัศดีอยู่ประจำการนั้น

ข้อ ๒๐ ทุกเรือนจำ ให้มีผู้คุมตามสมควร

Clause 15. In general, there is a Chief of Custodial Officer in every prison; however, in case of a District Prison where the detention centre of a police station is used as prison, the Chief of such police station shall be a prison officer acting as Chief of Custodial Officer.

Clause 16. In any prison where there are several Chiefs of Custodial Officer, the whole work of the prison shall be divided into sections each of which shall be assigned to each Chief of Custodial Officer. In such case, the Prison Director may entrust a Chief of Custodial Officer with the power to control the performance of duty of other Chiefs of Custodial Officer.

Clause 17. Chief of Custodial Officer is a prison officer ranking lower than Prison Inspector or lower than Prison Director in case there is no Prison Inspector, having the power of control in respect of the duty assigned over the whole prison officers and prisoners except the accountants of the Central Prison.

Clause 18. Chief of Custodial Officer shall be responsible for the work under the duty assigned to him. In the case where there is no division of work into sections as mentioned in Clause 16, a Chief of Custodial Officer has the following duties:

- (1) to govern and control the regulation and discipline of subordinate officers;
- (2) to divide the work of the prison into sections and assign them to be controlled and performed by subordinate officers;
- (3) to keep, maintain and restore the premises and property of the prison;
- (4) to control and maintain the inventory of the prison;
- (5) to be responsible for the disbursement concerning the affairs of the prison where no accountant is appointed;
- (6) to govern and control the regulation and discipline of prisoners;
- (7) to keep the prison under surveillance for preventing the violation of discipline by prisoners including the escape and arrest in case there is any commission of a crime;
- (8) to arrange for and control prisoner service;
- (9) to arrange and control the education as well as the training for prisoners;
- (10) to take care of the healthy condition of prisoners and sanitary condition of the prison as suggested by physician;
- (11) to give prisoners the opportunity to launch a complaint or grievance freely and conveniently.

Clause 19. When the Chief of Custodial Officer is absent, the Prison Director shall order an appropriate officer to be acting Chief of Custodial Officer instead.

The Director General has the power to order an official attached to the Department of Corrections to assume the duty of the Chief of Custodial Officer if he is of the opinion that it is appropriate to have a prison officer in the position of Chief of Custodial Officer at such prison.

Clause 20. There shall be appropriate number of Custodial Officers in every prison.

ข้อ ๒๑ ผู้คุมเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากพศดีและมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตามที่กำหนดไว้ในหมายเลข (๖) ถึง (๑๑) แห่งข้อ ๑๘

(๒) ทำการตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา

(๓) เมื่อผู้ต้องขังในความควบคุมของเจ้าพนักงานอื่นก่อความไม่สงบ หรือกระทำผิดอาญา ความควบคุมของตนซึ่งจะก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญาขึ้น ในกรณีนั้นจักต้องรีบแจ้งให้ เจ้าพนักงานผู้ควบคุม และพศดีทราบเหตุ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ต้องใช้เจ้าพนักงานนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ทำการในหน้าที่ผู้คุม ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ออกหนังสือตั้งภายใต้เงื่อนไขและระเบียบของกรมราชทัณฑ์ ให้เป็นผู้คุมพิเศษ

ผู้คุมพิเศษมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้คุมสามัญ

ข้อ ๒๓ ทุกเรือนจำ ให้มีแพทย์ประจำการโดยเฉพาะ เรือนจำที่ไม่มีแพทย์ประจำการให้แพทย์สังกัด บังคับบัญชากรมสาธารณสุขเป็นแพทย์เรือนจำ

แพทย์ตามวรรคก่อนมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติกรเรือนจำในส่วนที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของแพทย์

ข้อ ๒๔ กิจการของเรือนจำซึ่งต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษเช่นสมุหบัญชี อนุศาสนาจารย์ ครูวิชาสามัญ ครูวิชาวิสามัญ ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการให้มีขึ้น

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคก่อน เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ นอกจากมีหน้าที่ซึ่งต้องใช้ความรู้ความชำนาญ พิเศษดังกล่าวแล้ว ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจกำหนดให้ทำการในหน้าที่พศดี หรือผู้คุมอีกด้วย

เจ้าพนักงานเรือนจำตามข้อนี้ต้องฟังบังคับบัญชาพศดี เว้นแต่สมุหบัญชีเรือนจำกลาง ให้ฟังบังคับบัญชา ผู้บัญชาการเรือนจำหรือสรวัดเรือนจำในกรณีที่มีสรวัดเรือนจำ

Clause 21. A Custodial Officer is a prison officer ranking lower than the Chief of Custodial Officer and having the duties as follows:

(1) those prescribed in clause 18 (6) to (11);

(2) to obey the orders of superior officials;

(3) to assist other prison officer in arresting prisoners in case the prisoners under the control of such other prison officer cause a riot or commit an offence, unless he is unable to do so since the prisoners under his control are about to cause a riot or commit an offence; in such case the prison officer or the Chief of Custodial Officer shall be immediately informed.

Clause 22. Subject to the conditions and Rules of the Department of Corrections, in the case where an officer other than those attached to the Department of Corrections is needed to assume office of a Custodial Officer, the Prison Director shall issue a written order appointing him as a Special Custodial Officer.

A Special Custodial Officer is responsible for the same power and duties as a regular Custodial Officer.

Clause 23. There shall be a regular medical practitioner in each prison. In any prison where there is no regular medical practitioner, a medical practitioner attached to the Department of Public Health⁵ shall be Prison Medical Practitioner.

The medical practitioner under the preceding paragraph shall perform the duties in the prison in respect of those prescribed to be the duties of a medical practitioner.

Clause 24. In any affair of a prison which needs personnel of special skill, such as an accountant, a Chaplain, an instructor for general or vocational education etc., the Department of Corrections shall arrange for it.

The person appointed under the preceding paragraph shall be a prison officer who, in addition to the duties which require such special skill, may be assigned by the Prison Director to be Chief of Custodial Officer or Custodial Officer as well.

The prison officer under this clause shall be subordinate to the Chief of Custodial Officer, except an accountant of the Central Prison who shall be subordinate to the Prison Director or the Prison Inspector in case there is a prison inspector.

⁵ Formerly the Department of Public Health was a Department under the Ministry of Interior. Since 1942 it becomes the Ministry of Public Health.

หมวด ๓ เครื่องพันธนาการ

ข้อ ๒๕^๕ เครื่องพันธนาการที่จะใช้แก่ผู้ต้องขังนั้นมี ๔ ประเภท คือ

- (๑) ตรวน
- (๒) กุญแจมือ
- (๓) กุญแจเท้า
- (๔) โซ่ล่าม

ข้อ ๒๖^๖ ตรวนมี ๓ ขนาด คือ

- (๑) ขนาดที่ ๑ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๐ มิลลิเมตร
- (๒) ขนาดที่ ๒ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๒ มิลลิเมตร
- (๓) ขนาดที่ ๓ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๗ มิลลิเมตร

โซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรและไม่เกิน ๗๕ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กสำหรับขนาดที่ ๑ ไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร และสำหรับขนาดที่ ๓ ไม่เกิน ๑๗ มิลลิเมตร ส่วนโซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๒ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

ข้อ ๒๗^๗ กุญแจมือให้เป็นไปตามแบบและขนาดซึ่งกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้

กุญแจเท้าให้เป็นไปตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ เว้นแต่ขนาดของโซ่ระหว่างกุญแจเท้าทั้งสองข้างต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร และไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

โซ่ล่ามให้มีขนาดตามที่กำหนดไว้สำหรับตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓

^๕ ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^๖ ข้อ ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^๗ ข้อ ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Chapter III

Instruments of Restraint

Clause 25.⁶ There are four types of instruments of restraint for use upon prisoners as follows:

- (1) leg chains;
- (2) handcuffs;
- (3) leg-cuffs;
- (4) chains.

Clause 26.⁷ There are four sizes of leg chains as follows:

- (1) the 1st size, with 10 millimetres diameter steel ring;
- (2) the 2nd size, with 12 millimetres diameter steel ring;
- (3) the 3rd size, with 17 millimetres diameter steel ring;

The chain between rings at both ends of the 1st and 3rd size leg chains shall not be shorter than 50 centimetres or longer than 75 centimetres. Each ring of the chain shall not be more than 10 millimetres diameter for the 1st size and 17 millimetres diameter for the 3rd size. While the chain between rings at both ends of the 2nd size leg chains shall not be shorter than 50 centimetres or longer than 70 centimetres and each ring of the chain shall not be more than 4.75 millimetres.

Clause 27.⁸ Handcuffs shall be in the form and size prescribed by the Department of Corrections.

Leg-cuffs shall be in the form prescribed by the Department of Corrections, provided that the chain between rings at both ends of the leg-cuffs shall not be shorter than 38 centimetres or longer than 50 centimetres and each ring of the chain shall not be more than 4.75 millimetres.

The chains for handcuffs and leg-cuffs shall be the same size as those prescribed for the 1st and 3rd size leg chains.

⁶ As amended by the Ministerial Regulation No. 11 (B.E. 2541) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

⁷ As amended by the Ministerial Regulation No. 11 (B.E. 2541) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

⁸ As amended by the Ministerial Regulation No. 11 (B.E. 2541) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๒๘ การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังนั้น โดยปกติให้ใช้ตรวนขนาดที่ ๑ หรือขนาดที่ ๒ หรือ ญุแจเท้า เว้นแต่เห็นว่ามีเหตุจำเป็นหรือศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ต้องขังนั้นตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นผู้ต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนขนาดที่ ๓ ก็ได้

เมื่อมีเหตุที่น่าเชื่อว่าผู้ต้องขังจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายผู้อื่น และเห็นว่าไม่มีทางอื่นที่จะป้องกันได้ดีกว่า ให้ใช้กุญแจมือหรือโซ่ลามาเพิ่มขึ้นนอกจากตรวน หรือญุแจเท้าได้

ในกรณีที่ต้องนำตัวคนต้องขังหรือคนฝากไปนอกเรือนจำ ถ้าจะใช้เครื่องพันธนาการให้ใช้กุญแจมือ เว้นแต่คนต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนหรือญุแจเท้าก็ได้

ข้อ ๒๙ เครื่องพันธนาการซึ่งกำหนดไว้ในกฎนี้ มิให้ใช้แก่ผู้ต้องขังอายุเกิน ๖๐ ปี หรือผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่เป็นคนด้อยหรือเสียจริตซึ่งจำเป็นต้องป้องกันมิให้ก่ออันตรายหรือเป็นผู้ต้องขังชายซึ่งดำเนินตามความในข้อก่อน

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็น ผู้บัญชาการเรือนจำจะอนุญาตให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น ซึ่งเห็นว่าเบากว่าที่กำหนดไว้ในกฎนี้ก็ได้

หมวด ๔ การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๑ ให้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา และนำออกจากห้องขังเวลา ๖.๐๐ นาฬิกา หากกำหนดเวลานี้ไม่เหมาะแก่กิจการหรือสภาพการณ์แห่งเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำกำหนดเวลาใหม่ เมื่ออธิบดีอนุมัติแล้วให้ใช้ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อจ่ายผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำ หากการควบคุมตกเป็นหน้าที่ของทางการเรือนจำ ต้องจัดให้มีผู้คุม ๑ คน ต่อผู้ต้องขัง ๕ คน จะเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้คุมนี้ได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้อนุมัติโดยได้พิจารณาแล้วเห็นจำเป็น และน่าจะไม่มีผลกระทบต่อความปลอดภัย

^๑ ข้อ ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

Clause 28.⁹ In applying instruments of restraint upon prisoners, usually the 1st or 2nd size leg chains or leg-cuffs shall be applied, except in case of necessity or the prisoner has been imprisoned for a term of three years or more by judgment of the Court, or prisoner of a serious offence, the 3rd size leg chains may be used.

In addition to applying leg chains or leg-cuffs, upon having a reasonable ground to believe that a prisoner is potentially dangerous to life or body of others and there is no other choice of prevention, handcuffs or chain shall be applied upon such prisoner.

In the case where a detainee or entrusted person is taken outside the prison, the instrument of restraint to be used shall be handcuffs except a detainee of a serious offence which may use leg chains or leg-cuffs instead.

Clause 29. No instrument of restraint under this Ministerial Regulation shall be applied upon a prisoner older than sixty years of age or a female prisoner, except in case of a fierce or mentally ill prisoner which must be prevented from causing any harm or a male prisoner to be applied upon in accordance with the preceding clause.

Clause 30. No instrument of restraint other than those prescribed in this Ministerial Regulation shall be used, except in case of necessity the Prison Director may approve the use of other instrument of restraint which is less severe in nature.

Chapter IV

Prisoners Control

Clause 31. Prisoners shall be taken to dormitories at 6 p.m. and taken out at 6 a.m. every day. If this schedule is not suitable for the working environment of the prison, the Prison Director shall fix a new schedule and, after having been approved by the Director General, it shall be complied therewith.

Clause 32. When a prisoner is transferred outside the prison, if the control is to be responsible for by the prison, a Custodial Officer shall be responsible to control 5 prisoners. The number of Custodial Officers may be modified only after the Prison Director finds that it is necessary and there is no suspect of escape or terrorism.

⁹ As amended by the Ministerial Regulation No. 11 (B.E. 2541) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๓๓ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในเรือนจำ เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องรีบแจ้งเหตุต่อพตติ เป็นหน้าที่ พตติจะต้อง

- (๑) รวบรวมกำลังผู้คุมทำการรักษาการโดยกวดขัน
 - (๒) จัดให้เจ้าพนักงานเรือนจำรีบแจ้งเหตุและถ้าเห็นเหลือกำลังให้ขอร้องกำลังจากตำรวจ
 - (๓) รับรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ
- ผู้บัญชาการเรือนจำเมื่อทราบเหตุจะต้องรีบมายังเรือนจำและจัดการระงับเหตุ

ข้อ ๓๔ เรือนจำใดมีผู้ต้องขังหญิงจำนวนตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป โดยปกติต้องจัดให้มีหญิงเป็นเจ้าพนักงาน ห้ามมิให้ผู้ต้องขังชายหรือเจ้าพนักงานชายเข้าไปในเขตต์ควบคุมกักขังผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่

- (๑) ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจำเป็นต้องเข้าไประงับเหตุ
- (๒) เป็นเจ้าพนักงานตั้งแต่ชั้นพตติขึ้นไป และเข้าไปในเวลากลางวันโดยมีผู้อื่นอย่างน้อย ๒ นายไปด้วย การเข้าไปนั้นต้องเนื่องด้วยหน้าที่ราชการ

ส่วนที่ ๓

การรับตัวผู้ต้องหา

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับตัวผู้ต้องขังไว้แล้วให้จัดการต่อไปดังนี้

- (ก) ตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขัง
- (ข) ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขัง
- (ค) จดบันทึกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๖ การตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขังนั้น ถ้าผู้ต้องขังเป็นชายให้เจ้าพนักงานชายเป็นผู้ตรวจ ถ้าผู้ต้องขัง เป็นหญิงให้เจ้าพนักงานหญิงเป็นผู้ตรวจ หากไม่มีเจ้าพนักงานหญิงก็ให้ผู้ต้องขังนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัว มาต่อเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ตรวจ หากว่ายังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ต้องขังจะไม่แสดงสิ่งของที่มีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิง อื่นที่เชื่อถือมาช่วยทำการตรวจให้

ข้อ ๓๗ เจ้าพนักงานเรือนจำต้องจัดแยกผู้ต้องขังที่รับตัวไว้ใหม่จากผู้ต้องขังอื่นเพื่อแพทย์ได้ตรวจก่อน หากโดยสภาพการณ์ไม่อาจจัดตั้งนั้นได้ ให้พยายามปฏิบัติให้ใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้

ข้อ ๓๘ ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขังที่เจ้าพนักงานเรือนจำได้รับตัวไว้ใหม่ในวันรับตัวนั้น ถ้าไม่อาจจะ มาตรวจในวันนั้นได้ก็ให้มาตรวจในวันอื่นโดยเร็ว

Clause 33. When a riot occurs in the prison, a prison officer shall immediately report the Chief of Custodial Officer who shall take action to:

- (1) assemble Custodial Officers for controlling the situation;
- (2) arrange for having a prison officer to immediately report the police and may ask for help by police force if the situation is uncontrollable;
- (3) immediately report the Prison Director.

Upon having been informed, the Prison Director shall immediately reach the prison for ceasing the riot.

Clause 34. In general, any prison having 15 female prisoners or more shall arrange for having female officers.

No male prisoner or male prison officer shall enter the restricted area for custody of female prisoners, except:

- (1) in case of emergency requiring urgent control of situation;
- (2) an officer from the position of Chief of Custodial Officer or upward who enter by daytime with other two more persons by reason of official duty.

Part III

Admission of Prisoners

Clause 35. Upon having accepted a prisoner, there shall be proceeded to:

- (a) search the body of the prisoner;
- (b) render a checkup by medical practitioner;
- (c) record the matter concerning the prisoner.

Clause 36. In searching the body of the prisoner, male prisoner shall be searched by male prison officer while female prisoner shall be searched by female prison officer. In case there is no female prison officer, the prisoner herself shall be required to show all her personal possessions to the competent official. In case of suspicion that not all her personal possessions is shown, another reliable female shall be invited to assist in the search.

Clause 37. The prison officer shall separate a newly received prisoner from other prisoners for a checkup rendered by medical practitioner. If the situation is not practicable, an attempt shall be made to do the most possible way.

Clause 38. The newly received prisoner shall be rendered a checkup on the same day he is admitted. If the medical practitioner is unable to come on that day, the checkup shall be expeditiously carried out on another day.

เมื่อแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บจักต้องมีการรักษาพยาบาล หรือมีโรคติดต่อซึ่งจะลุกลามเป็นภัยแก่ผู้อื่นให้แพทย์ชี้แจงแนะนำการปฏิบัติแก่แพทย์

เป็นเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำที่จะต้องพยายามปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังนั้น

หากแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บซึ่งจำเป็นต้องส่งออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำให้แพทย์แจ้งต่อแพทย์และทำรายงานยื่นต่อผู้บังคับบัญชาการเรือนจำ ในรายงานนั้นให้ชี้แจงอาการเจ็บป่วยที่ตรวจพบ ความเห็นในเรื่องโรคหรือชนิดของการป่วยเจ็บ และสถานพยาบาลนอกเรือนจำที่เห็นควรให้จัดส่งตัวไปรักษาพยาบาล

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่แพทย์ไม่สามารถจะมาตรวจได้ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังไว้ใหม่ และเจ้าพนักงานเรือนจำสังเกตเห็นว่าผู้ต้องขังได้มีอาการป่วยเจ็บ จำต้องรักษาพยาบาลหรือมีโรคติดต่อจะลุกลามเป็นภัยร้ายแรงแก่ผู้อื่นให้จัดแยกผู้ต้องขังนั้นจากผู้ต้องขังอื่น หรือจัดส่งสถานพยาบาลของเรือนจำรอการตรวจของแพทย์ต่อไป ถ้าเจ้าพนักงานเรือนจำสังเกตเห็นหรือสงสัยว่าผู้ต้องขังป่วยหนัก ให้รีบแจ้งให้แพทย์และผู้บัญชาการเรือนจำทราบ ในระหว่างรอคอยแพทย์และคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำ หากเห็นจำเป็นให้ติดตามขอความสงเคราะห์จากผู้มีอาชีพในทางใช้วิชาแพทย์ที่ใกล้เคียงที่สุด และหากว่าจะจัดการตั้งนั้นไม่ได้ให้แพทย์จัดการช่วยเหลือโดยประการอื่นเท่าที่เห็นจำเป็น

ส่วนที่ ๔ การแยกผู้ต้องขัง

หมวด ๑ ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้แบ่งผู้ต้องขังออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องขังหญิง
- (๒) ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี และต้องโทษเป็นครั้งแรก
- (๓) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่กระทำอนาจาร
- (๔) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย
- (๕) ผู้ต้องขังซึ่งต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ทรัพย์
- (๖) ผู้ต้องขังซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย
- (๗) ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ในจำพวกที่ได้ระบุนมาแล้ว

If any prisoner is found to be ill, he shall be given a treatment. If there occurs a communicable disease, the medical practitioner shall give a suggestion to the Chief of Custodial Officer.

The prison officer shall endeavor to comply with the instruction of the medical practitioner as regard the treatment of such prisoner.

If the medical practitioner finds that any prisoner is ill and needs to be treated outside the prison, he shall inform the Chief of Custodial Officer and submit a report to the Prison Director. The report shall describe the condition of illness found, the opinion on the disease or type of the disease and the appropriate healthcare centre for the treatment outside the prison.

Clause 39. In the case where the medical practitioner is unable to attend the checkup on the day the new prisoner is admitted and the prison officer notices that the prisoner is ill and needs a treatment or may be suffering a communicable disease, such prisoner shall be kept apart from other prisoners or sent to the healthcare centre inside the prison while waiting to be examined by the medical practitioner. In case the prison officer notices or is suspicious that the prisoner is seriously ill, the medical practitioner and the Prison Director shall be immediately informed. While waiting for the medical practitioner and the order of the Prison Director, if the prison officer finds it necessary he may ask for assistance from the nearest medical profession practitioner, otherwise the Chief of Custodial Officer shall render any other assistance as he deems necessary.

Part IV

Separation of Prisoners

Chapter I

General Provisions

Clause 40. Subject to section 11 paragraph two of the Penitentiary Act, B.E. 2479, prisoners are categorized as follows:

- (1) female prisoners;
- (2) prisoners lower than twenty-five years of age and being imprisoned for the first time;
- (3) prisoners imprisoned for the offence of indecency;
- (4) prisoners imprisoned for the offence of life or bodily harm;
- (5) prisoners imprisoned for the offence of robbery;
- (6) prisoners being sentenced for offensive behavior;
- (7) prisoners other than those mentioned above.

ข้อ ๔๑ ให้จัดแบ่งสถานที่ของเรือนจำออกเป็นส่วนๆ โดยให้มีสิ่งกีดกันหรือขอบเขตต์ อันแน่นอนแสดงส่วนแบ่งนั้นๆ และจัดแยกผู้ต้องขังแต่ละประเภทไว้ในส่วนต่างๆ ที่ได้จัดแบ่งขึ้นนั้น หากเรือนจำใดโดยสภาพการณ์ไม่อาจทำดังกล่าวนี้ได้ ก็ให้พยายามแยกควบคุมกักขังให้ใกล้เคียงกับที่ได้กล่าวแล้ว

ข้อ ๔๒ ผู้ต้องขังซึ่งไม่น่าจะรวมอยู่กับผู้ต้องขังอื่นในประเภทของตน โดยจะก่อการร้ายหรือมีเหตุพิเศษอย่างอื่นซึ่งควรจะแยกควบคุมกักขัง ก็ให้แยกไปรวมไว้ในประเภทอื่นหรือสถานที่อื่น

ข้อ ๔๓ คนต้องขังหลายคนในคดีเดียวกันนั้นโดยปกติให้แยกไว้อย่าให้ปะปนกัน

หมวด ๒ นักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๔๔ นักโทษเด็ดขาดพึงแบ่งออกเป็นชั้นๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชั้นเยี่ยม
- (๒) ชั้นดีมาก
- (๓) ชั้นดี
- (๔) ชั้นกลาง
- (๕) ชั้นเลว
- (๖) ชั้นเลวมาก

ข้อ ๔๕ นักโทษเด็ดขาดที่เข้าใหม่ให้อยู่ในชั้นกลางจนกว่าจะมีการเลื่อนหรือลดชั้น เว้นแต่ได้เคยต้องโทษมาแล้วและมาต้องโทษจำคุกในคราวนี้อีกภายใน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษคราวก่อน กับความผิดทั้ง ๒ คราวนั้นไม่ใช้ความผิดฐานลหุโทษหรือประมาท ให้อยู่ในชั้นเลว

การเลื่อนหรือลดชั้นนั้นให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการของกรมราชทัณฑ์

หมวด ๓ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

ข้อ ๔๖^๙ (ยกเลิก)

ข้อ ๔๗ นักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในชั้นต่ำ เมื่อเลื่อนขึ้นไปอยู่ในชั้นสูงขึ้นไป ย่อมได้รับประโยชน์ในชั้นที่ได้เลื่อนขึ้นไปอยู่ และกลับกัน กล่าวคือนักโทษเด็ดขาดในชั้นสูงที่ถูกลดลงมาอยู่ในชั้นต่ำย่อมจะต้องเสียประโยชน์ในชั้นสูงที่ตนได้รับอยู่ก่อนและมารับการปฏิบัติตลอดจนความสะดวกในชั้นต่ำที่ตนต้องเข้าอยู่ใหม่

^๙ ข้อ ๔๖ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

Clause 41. The premises of the prison shall be divided into several parts with certain partitions or boundaries where each category of prisoners is detained therein. If any prison is by nature unable to be arranged like that, prisoners shall be, to the best extent, separately detained as mentioned above.

Clause 42. A prisoner who is unlikely to be detained with other prisoners of the same category by the reason of being suspected of causing riot or having other special ground that should be separately detained; he shall be detained with other prisoners of different category or different place.

Clause 43. Several prisoners of the same case of offence shall usually be separately detained.

Chapter II

Convicted prisoners

Clause 44. Convicted prisoners should be classified as follows:

- (1) excellent class;
- (2) very good class;
- (3) good class;
- (4) moderate class;
- (5) bad class;
- (6) very bad class.

Clause 45. A new coming convicted prisoner shall primarily be treated as moderate class prisoner until he is upgraded or downgraded, unless he has been imprisoned and released within five years before this conviction. And in both cases the offences are not petty offences or offences committed through negligence. In such case the prisoner shall be treated as bad class prisoner.

Prisoners shall be upgraded or downgraded in accordance with the rule and procedure of the Department of Corrections.

Chapter III

Treatment to Prisoners

Clause 46.¹⁰ (Repealed)

Clause 47. A convicted prisoner of a lower class who is upgraded to a higher class shall be benefited from the new class; on the contrary, a convicted prisoner who is downgraded to a lower class shall lose the benefit acquired before and gain the treatment or convenience of the new class instead.

¹⁰ As repealed by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๔๘ ผู้ต้องขังที่มีความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษจะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้ความสะดวกในอันดับต่าง ๆ หรืออาจได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นให้ แล้วแต่กรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นสมควรแก่ความชอบ และคุณประโยชน์อันเกิดแก่ราชการ

ข้อ ๔๙ คนต้องขังและคนฝากให้ได้รับความสะดวกตามที่อธิบดีกำหนดไว้

ส่วนที่ ๕

การงาน

หมวด ๑

การจัดให้ทำงาน

ข้อ ๕๐ งานที่จัดให้นักโทษเด็ดขาดทำให้คำนึงถึงข้อต่อไปนี้ คือ

- (๑) กำหนดโทษ
- (๒) ความแข็งแรงแห่งร่างกาย
- (๓) สติปัญญา
- (๔) อุปนิสัยและฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ
- (๕) ผลในทางเศรษฐกิจ
- (๖) ผลในทางอบรม
- (๗) สภาพการณ์แห่งเรือนจำ

ข้อ ๕๑ นักโทษเด็ดขาดอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ให้คำนึงถึงการศึกษาและการอบรมเป็นพิเศษ

ข้อ ๕๒ ห้ามมิให้จ่ายนักโทษเด็ดขาดออกทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาต และถ้านักโทษเด็ดขาดนั้นเป็นหญิงหรือจะต้องจำคุกอีกต่อไปกว่า ๑๐ ปี ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๕๓ ห้ามมิให้จ่ายคนต้องขังหรือคนฝากออกทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่คนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ซึ่งถ้าจะจ่ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งข้อก่อนโดยอนุโลม

Clause 48. A prisoner who has rendered great admirable official service shall acquire certain facility or may be upgraded as the Department of Corrections considers appropriate, taking into account the merit and benefit accrued to the official service.

Clause 49. Prisoners and entrusted persons shall be rendered such facility as determined by the Director General.

Part V Services

Chapter I Arrangement of Services

Clause 50. In arranging service to a convicted prisoner, the following matters shall be taken into consideration:

- (1) term of imprisonment;
- (2) physical condition;
- (3) intelligence;
- (4) character;
- (5) economic output;
- (6) training output;
- (7) condition of the prison.

Clause 51. As for convicted prisoner under 25 years of age, education and training shall be particularly taken into account.

Clause 52. No convicted prisoner shall be taken to render service outside the prison unless with the permission of the Prison Director; provided that for female prisoners or prisoners having more than ten years term of imprisonment, prior approval of the Director General is required.

Clause 53. No prisoner or entrusted person shall be taken to render service outside the prison except the prisoner pending appeal to the Court of Appeal or Supreme Court who shall be subject to the condition of the preceding clause *mutatis mutandis*.

ข้อ ๕๔ นอกจากงานที่เกี่ยวข้องกับอนามัยของผู้ต้องขังและการสุขภาพของเรือนจำ ให้ผู้ต้องขังได้หยุดทำงานดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่ ๓๑ มีนาคมและวันที่ ๑ เมษายน รวม ๒ วัน
- (๒) วันฉลองรัฐธรรมนูญ ๑ วัน
- (๓) วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑ วัน
- (๔) สัปดาห์ละ ๑ วัน
- (๕) วันอื่นใดที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเป็นครั้งคราว

ข้อ ๕๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานใช้ผู้ต้องขังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เว้นแต่อนุญาตไว้ในระเบียบข้อบังคับซึ่งกรมราชทัณฑ์อนุมัติ

ข้อ ๕๖ บรรดาผลประดิษฐ์กรรมและประโยชน์อันเกิดจากการงานของผู้ต้องขังตกเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลทั้งสิ้น

ข้อ ๕๗ งานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำแบ่งเป็นประเภทหาผลประโยชน์และไม่หาผลประโยชน์ เฉพาะงานหาผลประโยชน์ให้คำนวณราคาของงานเป็นทุนแรงงาน และกำไร ทุน หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายจากเงินทุน แรงงาน หมายถึง กำลังงานของผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนในการงานนั้น กำไร หมายถึง รายได้ซึ่งเกิดจากผลของการงานเมื่อได้หักทุนออกแล้ว

ข้อ ๕๘^{๑๐} ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับการคลัง ผู้บัญชาการเรือนจำอาจจ้างผู้รู้ผู้ชำนาญการพิเศษ โดยใช้เงินทุนหรือเงินรายได้ให้ทำหน้าที่แนะนำฝึกอบรมผู้ต้องขังในการหาผลประโยชน์

เมื่อมีการจ้างตามวรรคก่อน ถ้าจะให้ผู้รับจ้างมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังด้วย ต้องระบุไว้ในข้อสัญญา และออกหนังสือตามข้อ ๒๒ โดยอนุโลม แต่ถ้าจะให้ทำหน้าที่พิเศษให้อธิบดีเป็นผู้ออกหนังสือตั้ง

ผู้รับจ้างดังกล่าวมาแล้วให้ถือเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ

^{๑๐}ข้อ ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒)

Clause 54. Except for services concerning healthy and sanitary condition of the prison prisoners shall be exempt from working on the following holidays:

- (1) 2 days from March 31 to April 1;
- (2) 1 day to commemorate the Constitution Day;
- (3) 1 day to commemorate Royal Birth Day;
- (4) one day a week;
- (5) any other days as the Minister declares from time to time.

Clause 55. No prison officer shall exploit a prisoner in working for private benefit unless permitted by the rules or regulations approved by the Department of Corrections.

Clause 56. All the fruits of invention and benefit of the service of prisoners shall vest in the property of the State.

Clause 57. Service rendered by prisoners shall be classified as for benefit and not for benefit. Only those renders for benefit shall be calculated in terms of capital, labor, and profit.

Capital means the money spent from capital fund.

Labor means the work force of the prisoners taking part in the service.

Profit means the income accrues from the fruit of the service after deducting the capital.

Clause 58.¹¹ Subject to the law and financial rules and regulations, the Prison Director may employ an expert having special skill by disbursing from the capital fund or income for training prisoners in seeking benefit.

Upon the employment under the preceding clause, if the employee is to be responsible for controlling prisoners, there shall be enumerated in the contract and a written order of appointment shall be issued under clause 22 mutatis mutandis; provided that an order of appointment as Chief of Custodial Officer shall be issued by the Director General.

Such employee shall be considered as a Prison Officer.

¹¹ As amended by the Ministerial Regulation No. 2 (B.E. 2482) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

หมวด ๒ รางวัล

ข้อ ๕๙^{๑๑} หากงานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำมีกำไร ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัล

(ก) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมทำงานนั้น

(ข) เจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น

เจ้าพนักงานเรือนจำที่จะได้รับรางวัลตามข้อนี้ ให้พิจารณาให้ได้รับรางวัลจนถึง ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน

ข้อ ๖๐^{๑๒} รางวัลที่จะจ่ายตามข้อ ๕๙ (ก) และ (ข) นั้น ให้อธิบดีพิจารณากำหนดตามที่เห็นสมควร แต่สำหรับผู้ต้องขังให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ และสำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของกำไรทั้งหมด

ข้อ ๖๑^{๑๓} รางวัลที่จะจ่ายให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำนั้น จำต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับผู้ต้องขังให้พิจารณาจากแรงงานที่ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมมือ ความมั่งคั่งในการใช้วัสดุ ความประณีตเรียบร้อยของงาน ความรวดเร็วในการทำงาน ความอุตสาหะ การถนอมและรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ และคุณค่าของงาน ประกอบกับลำดับชั้นและประเภทของผู้ต้องขัง

(๒) สำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้พิจารณาถึงความสำคัญของหน้าที่ และความมีส่วนร่วมรับผิดชอบ

ข้อ ๖๒^{๑๔} (ยกเลิก)

ข้อ ๖๓^{๑๕} นอกจากรางวัลอันพึงได้รับตามความในข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ ถ้าผู้ต้องขังหรือเจ้าพนักงานเรือนจำคนใดคิดประดิษฐ์สิ่งของ หรือเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับใช้เป็นประโยชน์สำคัญในการผลิตสินค้า หรือในการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังขึ้น ให้ได้รับรางวัลจากกำไรนอกจากที่ต้องจ่ายเป็นรางวัลตามข้อ ๖๐ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

^{๑๑} ข้อ ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๒} ข้อ ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๓} ข้อ ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๔} ข้อ ๖๒ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๕} ข้อ ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Chapter II

Rewards

Clause 59.¹² If the service rendered by prisoners makes profit, the following prisoners and Prison Officers shall be entitled to get rewards:

- (a) the prisoners taking part in the service;
- (b) the Prison Officers responsible for controlling or training the prisoners who take part in the service.

The Prison Officers entitled to get rewards under this clause shall include the Prison Director or the person of the same level of position.

Clause 60.¹³ The rewards to be distributed under clause 59 (a) and (b) shall be determined by the Director General as he deems appropriate; provided that the amount distributed to the prisoners shall not exceed fifty per cent, and fifteen per cent to the Prison Officer, of the total amount of profit.

Clause 61.¹⁴ The rewards to be distributed to the prisoners and the Prison Officer shall be determined in accordance with the rule and procedures prescribed in the regulation determined by the Director General, taking into account the following criteria:

(a) as for prisoners, the work force that each one takes part in the service, material saved, tidiness and speed of the work, diligence, preservation of equipments and tools, and value of the work, as well as the category and class of prisoners.

(b) as for Prison Officers, the importance of duty and responsibility that each one takes part in the service.

Clause 62.¹⁵ (Repealed)

Clause 63.¹⁶ In addition to the rewards to be entitled under clause 59, clause 60 and clause 61, if any prisoner or Prison Officer who invents an object, equipment or tool which essentially contributes to the manufacture of products or the occupation training of prisoners, shall be entitled to a reward in addition to that receives under clause 60 in accordance with the rule and procedures determined by the Director General.

¹² As amended by the Ministerial Regulation No. 9 (B.E. 2521) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

¹³ As amended by the Ministerial Regulation No. 9 (B.E. 2521) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

¹⁴ As amended by the Ministerial Regulation No. 5 (B.E. 2504) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

¹⁵ As repealed by the Ministerial Regulation No. 5 (B.E. 2504) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

¹⁶ As amended by the Ministerial Regulation No. 5 (B.E. 2504) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๖๔ หน้าที่ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ นั้น กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำการป้องกัน หรือจับกุมผู้ต้องขังที่ก่อเหตุร้ายแรง
- (๒) ทำการดับเพลิง
- (๓) ทำการระเบิด
- (๔) ทำการก่อสร้างหรือซ่อมอาคาร หรือขึ้นไปทำการอยู่บนอาคารนั้น สูงกว่า ๑๒ ฟุต
- (๕) ทำการอยู่หน้าเตาไฟหรือหล่อโลหะ
- (๖) ทำการเดินเครื่องจักรกล
- (๗) ทำการในน้ำลึกหรือสายน้ำเชี่ยว
- (๘) ทำการบุกเบิกป่าหรือตัดไม้ใหญ่

ข้อ ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดจากการให้เงินรางวัลเป็นอำนาจอธิบดีชี้ขาด

ส่วนที่ ๖

การอนามัยและการสุขภาพ

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖๖ ให้แพทย์เข้าตรวจเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวกับการอนามัยของผู้ต้องขังและการสุขภาพของเรือนจำ โดยทั่ว ๆ ไปทุก ๓ วัน

ในการตรวจนั้น เมื่อเห็นสมควรจะจัดอย่างไร ให้ชี้แจงแนะนำพัศดีและจดหมายเหตุไว้ในสมุดตรวจการ

ข้อ ๖๗ ผู้ต้องขังทุกคนมีหน้าที่จักต้องรักษาความสะอาด

- (ก) ในส่วนร่างกาย เครื่องนุ่งห่มหลับนอน และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน
- (ข) ห้องขัง และส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือนจำ

Clause 64. The duties mentioned in section 26 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 are as follows:

- (1) preventing or arresting a prisoner who causes a violence;
- (2) extinguishing fire;
- (3) using explosive;
- (4) engaging in the construction or repair of a building which the work is done higher than 12 feet;
- (5) working in front of a stove or a foundry;
- (6) operating a machine;
- (7) working in deep water or swift stream;
- (8) reclaiming a forest or cutting a large tree.

Clause 65. Subject to section 26 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 any doubt in respect of reward shall be decided by the Director General.

Part VI

Healthy and Sanitary Affairs

Chapter I

General Provisions

Clause 66. Medical Practitioner shall inspect the prison in respect of the healthy condition of prisoners and sanitary condition of the prison in general once every three days.

Upon the inspection, if there is any suggestion it shall be given to the Chief of Custodial Officer and recorded in the inspection book.

Clause 67. Each prisoner has the duty to keep clean

- (a) on the body, private clothes, sleeping material, and personal belongings;
- (b) the dormitory and any part of the prison.

หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง

ข้อ ๖๘ ให้พัศดีจัดให้ผู้ต้องขังทุกคน เว้นแต่คนต้องขังและคนฝาก

(ก) ตัดผมสั้นหรือโกนผมตามระเบียบ

(ข) โกนหนวดและเครา

(ค) ตัดเล็บ

(ง) อาบน้ำและขัดถูร่างกาย

ทั้งนี้ ในเมื่อไม่ขัดต่อลัทธิศาสนาของผู้ต้องขังนั้น

ข้อ ๖๙ โดยปกตินักโทษเด็ดขาด และคนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกาต้องแต่งเครื่องแต่งกาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๗๐ โดยปกติในปีหนึ่งๆ ให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอน แก่นักโทษเด็ดขาด และคนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ดังนี้

(ก) ถ้าเป็นชาย ให้จ่าย

(๑) เสื้อและกางเกง ๒ สำหรับ

(๒) ผ้าอาบน้ำ ๑ ผืน

(๓) ผ้าห่มนอน ๑ ผืน

(๔) เสื้อปูนอน ๑ ผืน

(ข) ถ้าเป็นหญิง ให้จ่าย

(๑) เสื้อและเครื่องนุ่งห่ม ๒ สำหรับ

(๒) ผ้าห่มนอน ๑ ผืน

(๓) เสื้อปูนอน ๑ ผืน

(๔) สิ่งใช้เฉพาะหญิง ตามที่อธิบดีเห็นจำเป็น

ข้อ ๗๑ คนต้องขังและคนฝากนั้น โดยปกติให้อนุญาตให้ออกเดินนอกห้องขัง หรือออกกำลังกายตามกำหนดเวลาและเขตต์ที่ซึ่งพัศดีเห็นควร

ผู้ต้องขังอื่น เว้นแต่ระหว่างต้องโทษฐานผิดวินัยให้มีโอกาสพักผ่อนและจัดให้ออกกำลังกายตามควร

Chapter II

Healthy Condition of Prisoners

Clause 68. The Chief of Custodial Officer shall arrange for each prisoner other than a detained person and entrusted person:

- (a) to have his hair cut or shaved in accordance with the rule;
 - (b) to have his moustache or beard shaved;
 - (c) to have his nails cut;
 - (d) to have a bath and wash his body;
- provided that this is not contrary to the religion of such prisoner.

Clause 69. Usually a convicted prisoner or pending appeal prisoner must dress in the form determined by the Director General.

Clause 70. Usually a convicted prisoner or pending appeal prisoner shall be given clothes and sleeping materials once a year as follows:

- (a) for a male prisoner,
 - (1) two sets of shirts and trousers
 - (2) a bathing cloth
 - (3) a blanket;
 - (4) a mat;
- (b) for a female prisoner,
 - (1) two sets of blouses and clothes;
 - (2) a blanket;
 - (3) a mat;
 - (4) things for female use as the Director General deems necessary.

Clause 71. Usually a detained person and entrusted person shall be allowed to walk outside the dormitory or to exercise within the period of time and boundary determined by the Chief of Custodial Officer.

Prisoners other than those under disciplinary punishment may be allowed to enjoy recreation and exercise as appropriate.

หมวด ๓ การรักษาพยาบาล

ข้อ ๗๒ เรือนจำทุกแห่งให้จัดให้มีสถานพยาบาล เพื่อเป็นที่ทำการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย และจัดให้มีผู้มีความรู้พอสมควรมีหน้าที่ประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๗๓ เมื่อแพทย์หรือเจ้าพนักงานเรือนจำพบผู้ต้องขังป่วย ให้ปฏิบัติตามข้อ ๓๘ และ ๓๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗๔ ผู้ต้องขังที่ติดฝิ่น กัญชา สิ่งเสพติดอย่างอื่น อาการร้ายแรง หรือเป็นหญิงมีครรภ์ หรือมีลูกอ่อน ให้จัดเป็นผู้ป่วยเจ็บโดยอนุโลม

หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร

ข้อ ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ต้องขังหุงหาประกอบอาหารเป็นส่วนตัว หรือนำอาหารไปรับประทานนอกเขตที่ซึ่งทางการเรือนจำกำหนดให้สำหรับผู้ต้องขังทั่ว ๆ ไป โดยมีได้รับอนุญาตจากพัศดี

ข้อ ๗๖ นักโทษเด็ดขาดจักต้องรับประทานอาหาร ซึ่งทางการเรือนจำจ่ายให้ จะรับประทานอาหารส่วนตัวได้แต่เฉพาะตามที่อธิบดีกำหนดไว้ในข้อบังคับ

คนต้องขังและคนฝากจะรับประทานอาหารส่วนตัวได้ ตามสมควร

ข้อ ๗๗ ให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่ง ๆ ให้ประกอบด้วยข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว

ข้อ ๗๘ ผู้ต้องขังที่ทำงานหนักหรือตรากตรำ หรือนักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นดีขึ้นไป ผู้บัญชาการเรือนจำจะสั่งให้จัดอาหารเพิ่มให้มากสิ่งหรือมากมื้อขึ้นก็ได้ หรืออนุญาตให้นำอาหารส่วนตัวมารับประทานก็ได้

ข้อ ๗๙ อาหารที่ผู้ต้องขังจะรับประทานนั้นต้องให้แพทย์ตรวจก่อน ในกรณีที่แพทย์มาตรวจไม่ได้ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นผู้ตรวจ

อาหารซึ่งตรวจพบว่าเน่าเสียไม่เป็นสิ่งที่จะพึงรับประทานนั้น ห้ามมิให้ยอมให้ผู้ต้องขังรับประทาน

ข้อ ๘๐ โดยปกติอาหารที่จะให้ผู้ต้องขังรับประทานนั้นให้ปรุงขึ้นในเรือนจำ ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำและผู้ต้องขังดำเนินการปรุงอาหารเป็นการเฉพาะ ผู้ปรุงอาหารต้องผ่านการตรวจโรคและความเห็นชอบของแพทย์

Chapter III

Healthcare Service

Clause 72. Each prison shall provide a healthcare centre for rendering treatment to ill prisoners and arrange for officers having sufficient knowledge to assume duties at such healthcare centre.

Clause 73. When a medical doctor or prison officer finds an ill prisoner, clause 38 and clause 39 shall be complied as the case may be.

Clause 74. A prisoner addicted to opium, cannabis, or other narcotics, suffering serious illness, a pregnant, or a prisoner having small baby shall be treated as ill prisoner *mutatis mutandis*.

Chapter IV

Food Service

Clause 75. No prisoner shall be allowed to cook personal food, or take the food to eat outside the area provided for general prisoners, unless being permitted by the Chief of Custodial Officer.

Clause 76. A convicted prisoner shall have the food provided by the prison only. Private food shall be allowed only in accordance with the regulation prescribed by the Director General.

A detained person and entrusted person shall be allowed to have personal food as appropriate.

Clause 77. Prisoners shall be provided food at least two meals a day, i.e., breakfast and dinner, each main course shall consist of rice or other cereal and other dishes to be eaten with rice.

Clause 78. The Prison Director may provide more dishes of food or meal for prisoners enduring hard labour or hardship or good class convicted prisoners or upwards, or may allow to have personal food also.

Clause 79. Food for prisoners must be inspected by a medical doctor before serving. In case there is no medical doctor on duty, it shall be inspected by a prison officer.

Food found to be decayed and undesirable to be served shall not be allowed to be served.

Clause 80. Usually food for prisoners shall be cooked within the prison.

Prison Officers and prisoners shall be especially arranged for cooking service.

Cooking personnel must be rendered physical check up and approved by a medical doctor.

ส่วนที่ ๗

วินัยของผู้ต้องขัง

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๘๑^๖ การเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดนั้น ให้กระทำในวันสิ้นเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่งและวันสิ้นเดือนธันวาคมครั้งหนึ่ง

ในกรณีมีเหตุพิเศษจะเลื่อนชั้นก่อนเวลาในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของอธิบดี

ข้อ ๘๒ ให้เลื่อนหรือลดได้ตามลำดับครั้งละชั้น ในกรณีมีเหตุพิเศษจะข้ามชั้นก็ได้ แต่การเลื่อนข้ามชั้นต้องให้อธิบดีอนุมัติ

ข้อ ๘๓ ภายใต้บังคับแห่งข้อก่อน การเลื่อนหรือลดชั้นเป็นอำนาจผู้บัญชาการเรือนจำ

หมวด ๒

ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ

ข้อ ๘๔ ในกรณีมีเหตุพิเศษที่จะต้องใช้นักโทษเด็ดขาด ซึ่งไม่อยู่ในชั้นที่จะแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานนั้น ผู้บัญชาการเรือนจำจะแต่งตั้งเป็นพิเศษก็ได้ แต่ในกรณีเช่นนี้จะให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ได้เพียงชั่วเวลาที่จำเป็นเท่านั้น และไม่ถือว่าเป็นการให้ประโยชน์ตามกฎหมาย

^๖ ข้อ ๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Part VII

Prisoners' Discipline

Chapter I

General provisions

Clause 81.¹⁷ Prisoners shall be considered upgrade or not at the end of June and the end of December each year.

Consideration for upgrading in a special case other than those mentioned in paragraph one must be approved by the Director General.

Clause 82. Prisoners shall be upgraded or downgraded only one class each time. Upgrading more than one class in a special case may be done only with the approval of the Director General.

Clause 83. Subject to the preceding paragraph, consideration for upgrading or downgrading prisoners shall be the power of the Prison Director.

Chapter II

Prison Officer's assistant

Clause 84. In a special circumstance where a convicted prisoner is needed to assist an officer in spite of the fact that such convicted prisoner is not of the class deserving to be appointed as an assistant, the Prison Director may make a special appointment; provided that such convicted prisoner shall be temporarily in office for a necessary period only and this shall not be considered as a benefit given under the law.

¹⁷ As amended by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

หมวด ๓

การลา

ข้อ ๘๕ การอนุญาตให้ลา นั้น จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้พิจารณาแล้วเห็นความจำเป็น และได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๘๖ เมื่อได้อนุญาตให้ลาได้ ผู้บัญชาการเรือนจำจักต้องทำหนังสือสำคัญมอบให้ผู้ได้รับอนุญาตติดตัวไป และผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่จะไปนั้นภายใน กำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาไปถึง ถ้าไม่ไปแสดงหนังสือสำคัญเช่นนี้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับ ส่งเรือนจำ

ข้อ ๘๗ โดยปกติ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้ลา ยังมีกำหนดเวลาที่จะต้องจำคุกอยู่ต่อไปอีกตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเจ้าพนักงานควบคุมไปด้วย ถ้ากำหนดเวลาที่ยังจะต้องจำคุกอยู่ต่อไปนั้นน้อยกว่า ๖ เดือน ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาดู หากไม่เป็นที่ไว้วางใจ ก็ให้จัดเจ้าพนักงานไปควบคุมดังกล่าวแล้วด้วยกัน

ข้อ ๘๘ ในกรณีที่จัดให้มีเจ้าพนักงานควบคุมไปด้วยกับผู้ได้รับอนุญาตให้ลา ถ้าหากผู้ได้รับอนุญาตให้ลา นั้นเป็นผู้มีทรัพย์สินพอสมควร ก็ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้นเสียค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ ๕๐ สตางค์ และค่าพาหนะเท่าที่ จ่ายจริงแก่เรือนจำสำหรับเจ้าพนักงานที่ไปด้วย

ข้อ ๘๙ ในส่วนค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะสำหรับตัวผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้น ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาต้องจัด เสียเองโดยตลอด

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่การอนุญาตให้ลานั้นมิได้จัดเจ้าพนักงานไปด้วยเพื่อควบคุมให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้ง แก่ตำรวจสันติบาลหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปนั้น แล้วแต่กรณี

Chapter III

Leave of Absence

Clause 85. Leave of absence may be permitted only after the Prison Director considers necessary and approved by the Director General.

Clause 86. Upon being permitted to take a leave, the Prison Director shall issue a certificate for accompanying the permitted person who shall produce such certificate to the administrative officer or police officer of the locality of destination within 24 hours of arrival; otherwise the administrative officer or police officer shall arrest and return such person to the prison.

Clause 87. Usually if the permitted person still remains more than six months of imprisonment, he shall be accompanied and controlled by a Prison Officer. If the period of imprisonment remains less than six months, the Prison Director shall consider whether to trust him or not. If he is considered unreliable, he shall also be accompanied and controlled by a Prison Officer as well.

Clause 88.¹⁸ In case the permitted person is accompanied and controlled by a Prison Officer and the permitted person can afford the expenditure, he shall pay the daily allowance of fifty Satangs¹⁸ for the accompanied prison officer and the transportation fee incurred for such Prison Officer to the Prison.

Clause 89. The daily allowance and the transportation fee for the permitted person shall be borne by the permitted person himself.

Clause 90. In case the permitted person is not accompanied and controlled by a Prison Officer, the Prison Director shall inform the Special Branch police or the Governor of the locality of destination, as the case may be.

¹⁸ In Thai currency, one Baht is equal to 100 Satangs.

หมวด ๔ พักการลงโทษ

ข้อ ๙๑^{๑๔} ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพักการลงโทษ” มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบการพักการลงโทษ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักทัณฑ์ปฏิบัติเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการส่วนพักการลงโทษเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙๒^{๑๕} นักโทษเด็ดขาดผู้ใดจะได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) ต้องผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเจ้าพนักงานเรือนจำอีกสองคนที่ผู้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งเป็นกรรมการ เมื่อได้คัดเลือกแล้วให้เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑

นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพักการลงโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ไม่เกินหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๒) ชั้นดีมาก ไม่เกินหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๓) ชั้นดี ไม่เกินหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

กรณีมีเหตุพิเศษจะพักการลงโทษมากกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคสองได้ต่อเมื่อคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

^{๑๔} ข้อ ๙๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗

^{๑๕} ข้อ ๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗

Chapter IV

Parole

Clause 91.¹⁹ There shall be a Committee called the “Parole Committee” for parole consideration consisting of the Permanent Secretary of Justice as Chairman, the Deputy Permanent Secretary of Justice entrusted by the Permanent Secretary of Justice, the Director General of the Department of Probation, the Director General of the Rights and Liberties Protection Department, the Director General of the Department of Corrections, The Director General of the Department of Special Investigation, the Secretary General of the Office of the Narcotics Control Board, the representative of the Department of Provincial Administration, the representative of the Department of Social Development and Welfare, the representative of the Department of Mental Health, the representative of the Royal Thai Police Headquarters, the representative of the Office of the Judiciary, and the representative of the Office of the Attorney General as members.

The Director of the Penological Operation Bureau shall be member and secretary and the Director of the Parole Sub-Bureau shall be member and assistant-secretary.

Clause 92.²⁰ Any convicted prisoner who is entitled to the parole must be selected by a committee consisting of the Prison Director as chairman, the representative of the Department of Probation, the representative of the Office of the Narcotics Control Board, and two more Prison Officers entrusted by the Prison Director as members. Those who are selected by the committee shall be submitted for approval of the Parole Committee under clause 91.

The convicted prisoners who are entitled to the parole are as follows:

(1) those of excellent class, one third of the imprisonment warrant; in case the royal pardon is granted, one third of the latest imprisonment warrant;

(2) those of very good class, one fourth of the imprisonment warrant; in case the royal pardon is granted, one fourth of the latest imprisonment warrant;

(3) those of good class, one fifth of the imprisonment warrant; in case the royal pardon is granted, one fifth of the latest imprisonment warrant;

Special parole beyond those prescribed under paragraph two may be valid upon approval of the Parole Committee and approved by the Minister.

¹⁹ As amended by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

²⁰ As amended by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๙๓^{๙๙} เจื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๔
- (๒) ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๕ หรือ
- (๓) ห้ามกระทำการและให้กระทำการตาม (๑) และ (๒)

ข้อ ๙๔^{๑๐๐} เจื่อนไขที่เป็นข้อห้ามกระทำการมีดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามเข้าไปในเขตท้องที่ สถานที่ หรือตามเวลา ที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด
- (๒) ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดอีก
- (๓) ห้ามเกี่ยวข้องกับสารระเหย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาท หรือยาเสพติดให้โทษทุกประเภท รวมทั้งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ทุกชนิด
- (๔) ห้ามประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย เช่น เสพสุราหรือเล่นการพนันที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายอีก

ข้อ ๙๕^{๑๐๑} เจื่อนไขให้กระทำการมีดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเดือนละหนึ่งครั้งจนกว่าจะครบกำหนดโทษหรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด
- (๒) ให้พักอาศัยอยู่กับผู้อุปการะตามสถานที่ที่แจ้งไว้ หากจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนผู้อุปการะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติก่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป
- (๓) ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือนของพนักงานคุมประพฤติและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด
- (๔) ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ หากฝ่าฝืนและถูกลงโทษโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ นั้น ไม่ว่าโทษสถานใด ผู้นั้นหรือผู้อุปการะต้องแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง
- (๕) ให้ประกอบอาชีพที่สุจริต หากเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือย้ายงานใหม่ ต้องแจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป

ข้อ ๙๖ เจื่อนไขนั้นจะกำหนดไว้แต่ข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมแก่ลักษณะของบุคคลและพฤติการณ์

^{๙๙} ข้อ ๙๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๐๐} ข้อ ๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๐๑} ข้อ ๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Clause 93.²¹ Parole conditions may be determined as follows:

- (1) any one or more acts under clause 94 are prohibited;
- (2) any one or more acts under clause 95 shall be followed;
- (3) the act under (1) is prohibited while the act under (2) shall be followed.

Clause 94.²² The conditions on the acts to be prohibited are as follows:

- (1) to enter the locality, place, or at the time prescribed by the Director General of the Department of Corrections;
- (2) to associate with the person who may induce to repeat the commission of offence;
- (3) to be involved with volatile substance, psychotropic substance or every category of narcotic drugs, including every kind of firearm, ammunition or explosive;
- (4) to involve in deteriorated behavior such as drinking alcohol or gambling which may induce to repeat the commission of offence;

Clause 95.²³ The conditions on the acts to be followed are as follows:

- (1) to present himself before the Probation Officer once a month until the end of term of imprisonment or in accordance with the rule and procedures prescribed by the Director General of the Department of Probation;
- (2) to reside with the guardian at the place informed; however, the change of residence or guardian requires prior approval of the Probation Officer except in case of necessity which is required to inform the Probation Officer within the next time of presence before the Probation Officer;
- (3) to comply with the suggestion and warning of the Probation Officer and to participate in the activity of rehabilitation in accordance with the rule and procedures determined by the Director General of the Department of Probation;
- (4) to obey with the law, rule and regulation, in case of contravention and being punished by the competent official under such law, rule and regulation, no matter of any level of punishment, such person or his guardian must inform the Probation Officer on every such incident;
- (5) to earn a living in good faith, in case of change of working place or occupation, the Probation Officer must be informed except in case of necessity which is required to inform the Probation Officer within the next time of presence before the Probation Officer.

Clause 96. The condition to be imposed may be one or several conditions as are suitable for the nature and behavior of the person in question.

²¹ As amended by the Ministerial Regulation No. 13 (B.E. 2550) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

²² As amended by the Ministerial Regulation No. 13 (B.E. 2550) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

²³ As amended by the Ministerial Regulation No. 13 (B.E. 2550) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๙๗^{๒๒} เมื่อได้มีการอนุมัติการพักการลงโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการลงโทษรับไปเป็นคู่มือ และให้มีหนังสือแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติใน ท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบ โดยผู้ได้รับการพักการลงโทษต้องไปรายงานตัวต่อพนักงาน คุมประพฤติในท้องที่ที่เข้าไปพักอาศัยภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานมีหนังสือแจ้งต่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ได้รับการพักการลงโทษได้ย้ายที่อยู่หรือเข้าไปทำงานในท้องที่ที่อยู่นอกท้องที่ที่พนักงานคุมประพฤติ ท้องที่นั้นรับผิดชอบ ให้พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยหรือเข้าไปทำงานทราบภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๙๘^{๒๓} หนังสือสำคัญที่ออกตามข้อ ๙๗ ต้องระบุเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติที่กำหนดไว้ด้วย ผู้ได้รับการพักการลงโทษจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือ เจ้าพนักงานเรือนจำ เมื่อมีการเรียกให้แสดง หากหนังสือสำคัญนั้นสูญหาย ให้รีบแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติและ ขอรับฉบับแทน

ถ้าไม่แสดงหนังสือสำคัญตามวรรคสอง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้นั้นส่งเรือนจำก็ได้

หมวด ๕ การลงโทษฐานผิดวินัย

ข้อ ๙๙ ก่อนที่จะลงโทษแก่ผู้ต้องขังฐานผิดวินัย จักต้องให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังได้ชี้แจงว่าตนมีข้อแก้ตัว อย่างไรหรือไม่

ข้อ ๑๐๐ พศติเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่งมีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัยดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อไม่เกิน ๒ เดือน
- (๓) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน ๖ เดือน
- (๔) ขังเดี่ยวไม่เกิน ๑ เดือน

พศติเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยเฉพาะมีอำนาจลงโทษดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อไม่เกิน ๑ เดือน
- (๓) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน ๓ เดือน

^{๒๒} ข้อ ๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๒๓} ข้อ ๙๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Clause 97.²⁴ Upon approval of parole, the Prison Director or the Director of Correctional Institution shall issue a certificate for the person granted parole, and shall inform the Probation Officer of the locality of residence of such person. The person granted parole must present himself before the Probation Officer of the locality of residence within three days of release.

Upon the performance under paragraph one, the Prison Director or the Director of Correctional Institution shall issue a written notice informing the administrative officer or police officer of the locality of residence of the person granted parole within an appropriate period of time.

If the person granted parole moves out of his residence or working place from the locality of the responsible Probation Officer, such Probation Officer shall issue a written notice informing the administrative officer or police officer of the locality of the new residence of the person granted parole within an appropriate period of time.

Clause 98.²⁵ The certificate issued under clause 97 shall also enumerate the conditions on probation imposed.

The person granted parole must produce such certificate to the administrative officer or police officer or prison officer upon request. In case of loss of such certificate, the Probation Officer shall be informed and requested for issuing a replacing one.

Upon refusal to produce the certificate under paragraph two, the administrative officer or police officer may arrest and send such person to the prison.

Chapter V

Disciplinary Punishment

Clause 99. Before imposing a disciplinary punishment, the prisoner shall be given an opportunity to explain the excuse.

Clause 100. The Chief of Custodial Officer of the prison having an ex officio Prison Director has the power to impose the following disciplinary punishments:

- (1) admonishment;
- (2) deprivation of permission of visitation or contact of not exceeding two months;
- (3) deferring prisoner class promotion for not exceeding six months;
- (4) solitary confinement;

The Chief of Custodial Officer of the prison having a specific Prison Director has the power to impose the following punishments:

- (1) admonishment;
- (2) deprivation of permission of visitation or contact of not exceeding one months;
- (3) deferring prisoner class promotion for not exceeding three months.

²⁴ As amended by the Ministerial Regulation No. 13 (B.E. 2550) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

²⁵ As amended by the Ministerial Regulation No. 13 (B.E. 2550) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๑๐๑ สารวัตรเรือนจำมีอำนาจลงโทษเช่นเดียวกับพัศดีเรือนจำโดยตำแหน่ง

ข้อ ๑๐๒ เมื่อพัศดีหรือสารวัตรเรือนจำได้ลงโทษตามอำนาจแล้ว ให้รีบรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ ส่วนการลงโทษนั้นให้ดำเนินไปได้

ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งให้ยกการลงโทษ หรือลด หรือเพิ่มโทษได้หากจะมีการสั่งแก้ไขดังกล่าวนี้ ต้องสั่งภายใน 3 วันนับแต่วันได้รับรายงาน พ้นกำหนดนี้แล้วให้ถือว่าไม่แก้ไข ถ้าได้ดำเนินการลงโทษไปก่อนแล้ว คำสั่งแก้ไขมีผลเพียงในส่วนที่จะดำเนินต่อไป

ข้อ ๑๐๓ ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจลงโทษทุกสถานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๑๐๔ การภาคทัณฑ์นั้นพึงกระทำเมื่อ

- (ก) ความผิดที่ผู้ต้องขังกระทำไปไม่ร้ายแรง และ
- (ข) ผู้ต้องขังก็ได้สำนึกตัวถึงความผิดที่ได้กระทำไปนั้นแล้ว

ข้อ ๑๐๕ การลงโทษภาคทัณฑ์ให้กระทำโดยวิธีเรียกตัวมาว่ากล่าว สั่งสอนให้พยายามประพฤติตัวอยู่ใน วินัยในกาลต่อไป

ข้อ ๑๐๖ ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน หรือติดต่อกับบุคคลภายนอกนั้นพึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติผิดระเบียบหรือข้อบังคับ อันมิได้สำหรับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก
- (๒) พยายามหลบหนีหรือได้หลบหนีไปแล้ว แต่ได้ตัวคืนมา
- (๓) นำเข้ามาหรือมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในเรือนจำ
- (๔) นำสิ่งของซึ่งมีใช้ของตนออกจากเรือนจำ โดยมีได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐๗ งดการเลื่อนชั้นนั้น พึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ทำผิดตามที่ระบุไว้ในข้อก่อนหมายเลข (๑) หรือ (๓) หรือ (๔)
- (๒) ทำให้ทรัพย์สินของหลวงหรือของผู้อื่นเสียหายโดยประมาท
- (๓) กระทำการให้เกิดเหตุขัดขวางในการงานของผู้ต้องขังอื่นโดยประมาท

Clause 101. The Prison Inspector has the power to impose the same punishment as the Chief of Custodial Officer of the prison having an ex officio Prison Director.

Clause 102. After imposing punishment, the Chief of Custodial Officer or the Prison Inspector shall immediately report to the Prison Director while the punishment shall be continued.

The Prison Director has the power to order revoking, reducing or increasing the punishment; provided that such order must be made within three days from the date of receiving the report, otherwise the punishment shall be considered to be agreed upon. In respect of the punishment already inflicted, the order modifying the punishment shall take effect only on the part to be continued.

Clause 103. The Prison Director has the power to impose any of the punishment under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

Clause 104. Admonishment may be imposed upon:

- (a) a minor offence committed by the prisoner; and
- (b) the prisoner is repentant on the offence he has done.

Clause 105. Admonishment shall be made by instructing the prisoner to improve his future behavior.

Clause 106. Deprivation of permission of visitation or contact with outsiders may be imposed upon:

- (1) violation of rule or regulation relating to visitation or contact with outsiders;
- (2) attempt to escape or has already escaped but being fetched back;
- (3) bringing or possessing forbidden object in the prison;
- (4) taking other person's thing out of prison without permission.

Clause 107. Deferring prisoner class promotion may be imposed upon:

- (1) commission of any offence enumerated in (2), (3), or (4) of the previous clause;
- (2) negligently damaging property of the State or of other person;
- (3) negligently obstructing other prisoner's work.

ข้อ ๑๐๘^{๒๔} ลดชั้น ฟังกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งต่ำกว่าพศัตถ์ลงมา
- (๒) ก่อการวิวาทขึ้นกับผู้ต้องขังอื่น แต่ไม่ถึงกับมีเหตุร้ายแรง
- (๓) เล่นการพนัน
- (๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหย หรือดื่มสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)
- (๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๗ (๒) หรือ (๓) โดยเจตนา
- (๗) มีหรือคำสั่งของต้องห้ามตามข้อ ๑๒๗

ข้อ ๑๐๙ ลดรางวัลนั้น ฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย
 - (๒) ก่อการวิวาทกับผู้อื่นในขณะที่ทำงาน
 - (๓) ละทิ้งหรือเพิกเฉยต่อการทำงานอันเป็นหน้าที่
- การลดรางวัลนั้น ฟังลดลงตามส่วนที่เห็นสมควรแก่ความผิด

ข้อ ๑๑๐ งดรางวัลนั้นฟังกระทำในกรณีดังกล่าวในข้อก่อนเมื่อเกิดผลเสียหายขึ้น และผู้ต้องขังกระทำผิดในกรณีที่กำหนดนั้นโดยจงใจจะให้มีการเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๑๑๑^{๒๕} ขังเดี่ยว ฟังกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่พศัตถ์ขึ้นไป
- (๒) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่นตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป
- (๓) เป็นเจ้ามือเล่นการพนัน หรือสมคบกับผู้ต้องขังอื่นเล่นการพนันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป
- (๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหยหรือดื่มสุราหรือของเมาอย่างอื่นตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป
- (๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)
- (๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๘ (๗)

ข้อ ๑๑๒ ขังห้องมีदनั้น ฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ก่อการวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นเนื่อง ๆ
- (๒) พยายามหรือทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงาน
- (๓) ก่อการวุ่นวาย แต่ไม่ร้ายแรง
- (๔) จงใจหลีกเลี่ยงการงาน
- (๕) จงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- (๖) พยายามหลบหนี

^{๒๔} ข้อ ๑๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๒๕} ข้อ ๑๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

Clause 108.²⁶ Demotion may be imposed upon:

- (1) disobeying the order of the superior of the rank lower than Chief of Custodial Officer;
- (2) quarrel with other prisoner but not violent;
- (3) gambling;
- (4) addicted to narcotic drugs, psychotropic substance or volatile substance, drinking alcohol or other intoxicant;
- (5) acting under clause 106 (2);
- (6) intentionally acting under clause 107 (2) or (3);
- (7) possessing or trading banned object under clause 127.

Clause 109. Reduction of reward may be imposed upon:

- (1) causing damage to other person's property;
- (2) quarrel with other person at work;
- (3) abandoning or neglecting work on duty.

Reduction of reward should be imposed in proportion appropriate to the offence.

Clause 110. Suspension of reward should be imposed in the case prescribed in the previous clause upon damage intentionally caused by the prisoner.

Clause 111.²⁷ Solitary confinement may be imposed upon:

- (1) disobeying an official from the rank of Chief of Custodial Officer or upward;
- (2) quarrel with other prisoner twice or more;
- (3) leading a gambling or associating in gambling with other prisoner twice or more;
- (4) addicted to narcotic drugs, psychotropic substance or volatile substance, drinking alcohol or other intoxicant twice or more;
- (5) acting under clause 106 (2);
- (6) acting under clause 108 (7);

Clause 112. Confinement in the dimness may be imposed upon:

- (1) frequently quarrel with other prisoner;
- (2) causing or attempting to cause body injury to an official;
- (3) causing riot but not violent;
- (4) intentionally avoid working;
- (5) intentionally disobeying the order of the superior;
- (6) an attempt to escape.

²⁶ As amended by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

²⁷ As amended by the Ministerial Regulation No. 14 (B.E. 2553) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

ข้อ ๑๑๓ เชื้อยพืงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) พยายามหรือทำร้ายเจ้าพนักงาน
- (๓) พยายามหลบหนี
- (๔) ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งหน้า
- (๕) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้เกิดความเสียหายขึ้น

ข้อ ๑๑๔ ถ้ามีการกระทำผิดวินัยในกรณีอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในหมวดนี้ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาลงโทษ สถานใดสถานหนึ่งที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่ใช่โทษเช็ย

ข้อ ๑๑๕ ในกรณีที่ผู้ต้องขังซึ่งจะต้องรับโทษเป็นคนมีลักษณะดื้อด้าน โดยได้เคยรับโทษทางวินัยของเรือนจำมากกว่า ๒ ครั้งแล้ว ยังประพฤติผิดอีก และโทษสำหรับความผิดทั้ง ๓ ครั้ง อยู่ในกำหนด ๙ เดือน นับแต่วันต้องโทษครั้งแรก หรือชัดคำสั่งเจ้าพนักงานเรือนจำโดยจงใจมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้งภายในกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันต้องโทษครั้งก่อน หรือปรากฏว่าเป็นคนเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก นอกจากฐานประมาทและลหุโทษมากกว่า ๓ ครั้งแล้ว และได้ประพฤติผิดวินัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้งภายใน ๖ เดือนนับแต่วันต้องโทษทางวินัยครั้งก่อน ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งให้ลงโทษเช็ย และเพิ่มโทษสถานอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๑๖ ในกรณีที่การกระทำอันหนึ่งเป็นความผิดจะต้องรับโทษหลายสถานนั้น ห้ามมิให้ลงโทษสำหรับความผิดนั้นเกินกว่า ๓ สถาน

ข้อ ๑๑๗ การลงโทษเช็ยตามกฎหมายนี้พึงลงได้แต่เฉพาะนักโทษเด็ดขาดเท่านั้น และให้คำนึงถึงลักษณะของความผิดที่เกิดขึ้นและลักษณะของบุคคลผู้จะรับโทษกับสภาพการณ์แห่งเรือนจำ และให้เช็ยรวดเดียวสำหรับความผิดซึ่งต้องเช็ยนั้น

โดยปกติผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้แทน ซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นหรือเทียบชั้นประจำแผนกขึ้นไปมาเป็นประธาน

ผู้ทำการเช็ยจะต้องเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ และต้องไม่เคยมีสาเหตุอยู่กับผู้จะต้องรับโทษเป็นส่วนตัว ผู้ทำการเช็ยจะต้องบันทึกข้อไม่มีสาเหตุนี้ไว้เป็นหลักฐาน

การเช็ยนั้นให้คว่าเช็ย และให้เช็ยที่ขาที่อนบนพยายามอย่าให้ซ้ำแนวกันให้ใช้หวายเช็ย และหวายนั้นต้องมีขนาดวัดผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซ็นติเมตร

เมื่อแพทย์เห็นว่าผู้รับโทษจะทนการเช็ยไม่ได้ให้แจ้งต่อประธาน และประธานต้องสั่งให้พักการเช็ยทันที

เมื่อเช็ยแล้ว ให้แพทย์ตรวจร่างกายผู้รับโทษและหากเห็นสมควรให้ใส่ยาและสั่งรักษาพยาบาล

Clause 113. Flogging may be imposed upon:

- (1) associating with other person in causing riot;
- (2) causing or attempting to cause body injury to an official;
- (3) an attempt to escape;
- (4) flagrantly disobeying the order of the superior;
- (5) intentionally causing damage to other person or the affairs of the prison and the damage has occurred.

Clause 114. In case of commission of a disciplinary offence other than those enumerated in this chapter, the Prison Director shall impose any kind of punishment other than flogging as appropriate.

Clause 115. In the case where a prisoner who is to be punished is incorrigible, having suffered disciplinary punishment more than twice but still repeat the same offence again, and all the 3 punishments are within 6 months from the first punishment; or having intentionally disobeyed the order of the Prison Officer more than twice within the period of 6 months from the date of the last punishment; or having been convicted to imprisonment, other than by negligence or petty offence, more than 3 times and has already committed disciplinary offence more than twice within the period of 6 months from the date of the last disciplinary punishment, the Prison Director has the power to order flogging or other additional punishment as he deems appropriate.

Clause 116. In the case where any offence is to be imposed several kinds of punishment, there shall be no more than 3 kinds of punishment to be imposed.

Clause 117. The flogging under this Ministerial Regulation shall be imposed to the convicted prisoner only, taking into account the nature of the offence, the nature of the person to be punished and the circumstance of the prison, and the flogging shall be made all at once for such offence.

Usually the Prison Director or representative, who is an official of the position of the Chief of a Sub-division or the like or upper, shall preside over the flogging.

The person who inflicts the flogging must be a Prison Officer having no resentment toward the person to be punished before, and this condition of no resentment must be recorded as evidence.

In the flogging, the person to be punished must lie prone and the flogging must be made on the thigh without repeating the same place on the thigh. The cane for use in the flogging shall be rattan of 1 centimeter diameter.

When the medical practitioner is of the opinion that the person to be punished is unable to endure the flogging any more, the person presiding the flogging shall be informed and shall order the flogging to be immediately suspended.

After the flogging, the medical practitioner shall give the punished person a checkup, and give him medicine or treatment if the doctor deems appropriate.

ข้อ ๑๑๘ การขังเดี๋ยวนั้น ให้กระทำโดยวิธีแยกผู้ต้องรับโทษจากผู้ต้องขังอื่นและคุมขังไว้ในที่ซึ่งจัดขึ้นเป็นพิเศษ ห้ามการติดต่อหรือพูดจากับผู้อื่นทั้งสิ้น

ให้แพทย์จัดให้มีผู้คอยตรวจรักษาการขังเดี๋ยวนั้นให้เป็นไปตามวรรคก่อน และสังเกตเมื่อมีอาการป่วยเจ็บซึ่งต้องมีการรักษาพยาบาลเกิดขึ้น

ข้อ ๑๑๙ ห้องมืดซึ่งจะใช้เป็นที่ขังลงโทษนั้นต้องให้แพทย์ได้ตรวจเห็นชอบด้วยว่าไม่ผิดอนาถณ์อย่างร้ายแรง

หมวด ๖

การร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราวและถวายฎีกาของผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๒๐ การร้องทุกข์นั้น อาจกระทำด้วยวาจาหรือด้วยการยื่นเป็นหนังสือถ้ากระทำด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานที่ได้รับคำร้องทุกข์บันทึกคำร้องทุกข์ไว้ บันทึกคำร้องทุกข์หรือหนังสือร้องทุกข์นั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์และเจ้าพนักงานที่ได้รับคำร้องทุกข์ไว้ด้วย

ข้อ ๑๒๑ การร้องทุกข์ การยื่นเรื่องราว การถวายฎีกานั้น หากผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาเครื่องเขียนส่วนตัวได้ให้จัดหาให้

การเขียนคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ผู้ต้องขังต้องเขียนเอง เว้นแต่ไม่สามารถเขียนเองได้

การเขียนดังกล่าวในวรรคก่อน ต้องเขียนในที่ซึ่งทางการเรือนจำจัดให้

ในกรณีที่ผู้ต้องขังขอสงวนข้อความลับ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำอยู่ใกล้ในระยะเวลาที่อาจอ่านเข้าใจข้อความที่เขียนหรือขออ่าน หรือยอมให้ผู้อื่นมีโอกาสเช่นนั้นนอกจากบุคคลที่ผู้ต้องขังนั้นยินยอม

ข้อ ๑๒๒ หนังสือร้องทุกข์หรือเรื่องราว หรือฎีกานั้นให้ผู้ต้องขังยื่นต่อแพทย์ หรือจะใส่ลงในที่ซึ่งจัดไว้เพื่อการนั้นก็ได้

ข้อ ๑๒๓ เจ้าพนักงานเรือนจำทุกคนต้องเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ หรือนำคำร้องทุกข์เรื่องราว หรือฎีกาไปยื่นตามข้อก่อน

ข้อ ๑๒๔ เมื่อแพทย์ได้รับหนังสือดังกล่าวในข้อก่อน หากมิใช่เป็นกรณีดังกล่าวในข้อต่อไปให้เปิดซองตรวจดูข้อความ และปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สอบข้อเท็จจริง

(๒) แก้ไขหรือช่วยเหลือตามคำร้องขอตามสมควรแก่กรณี

(๓) เสนอต่อไปยังผู้บัญชาการเรือนจำพร้อมกับรายงานชี้แจงการปฏิบัติที่กล่าวแล้ว

Clause 118. Solitary confinement shall be done by separating the punished person from other prisoners, keeping in custody in a specific confinement without any contact or communication with others. The Chief of Custodial Officer shall arrange for having any one to supervise the solitary confinement under the previous paragraph, and take care if the punished person become ill and needs to be treated.

Clause 119. The confinement in the dimness shall be inspected by the medical practitioner not to be seriously unsanitary.

Chapter VI

Grievance, Submission of a matter or a royal petition of a prisoner

Clause 120. Grievance may be made orally or in writing. Grievance made orally shall be recorded by the officer accepting the grievance. The record of grievance or the grievance in writing must bear a signature of the person who makes the grievance and the officer accepting the grievance.

Clause 121. In making the grievance, submission of a matter or a royal petition, if the prisoner has no writing accessory, there shall be provided for him.

In making the grievance, submission of a matter or a royal petition, the prisoner must write it by himself unless he is unable to write on his own.

The writing under the previous paragraph shall be made at the place provided for by the prison.

In the case where the prisoner wishes to keep secret the statement, no Prison Officer shall be in the vicinity enabling to read and understand the written statement or request to read or let the person other than that permitted by the prisoner to do so.

Clause 122. The prisoner shall submit the grievance, submitted matter or royal petition to the Chief of Custodial Officer or put it in the place provided therefor.

Clause 123. All the Prison Officers shall give an opportunity for the prisoner to make a grievance or to submit the grievance, matter or royal petition under the previous paragraph.

Clause 124. Upon receiving the written matter under the previous paragraph, the Chief of Custodial Officer shall, unless the case to be mentioned in the next clause, open the envelope, determine and act as follows:

- (1) examining the facts;
- (2) rectifying the matter or rendering assistance requested as appropriate to the case;
- (3) forwarding the matter to the Prison Director and reporting the said action.

ข้อ ๑๒๕ ข้อความในหนังสือร้องทุกข์ เรื่องราวและฎีกานั้น ผู้ต้องขังจะขอรักษาเป็นความลับก็ได้ ในกรณีนั้นให้สอดหนังสือไว้ในซองและผนึกเสีย หน้าซองให้เขียนว่า “ลับ” ถ้าผู้ต้องขังไม่ได้เขียนคำนี้ไว้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเขียนเมื่อทราบความประสงค์

หนังสือเช่นนั้นห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำอ่าน แต่มีหน้าจัดส่งไปยังผู้รับ หากเป็นหนังสือมีถึงรัฐมนตรีหรือทูตเกล้าฯ ถวาย ให้ส่งไปยังอธิบดีดำเนินการต่อไปตามสมควร

ข้อ ๑๒๖ คำสั่งหรือคำชี้แจงตอบคำร้องทุกข์ เรื่องราวหรือฎีกา ต้องแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ และจัดให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ส่วนที่ ๘

ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง

หมวด ๑

สิ่งของต้องห้าม

ข้อ ๑๒๗^{๒๖} สิ่งของต่อไปนี้ ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (๑) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหย
- (๒) สุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) อุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน
- (๔) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี
- (๕) อาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๖) ของเฒ่าเสี้ยหรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (๗) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘) สัตว์มีชีวิต
- (๙) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว
- (๑๐) วัตถุ เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

ประชาชน

เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังคนใดนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้าม ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาสั่งการ

^{๒๖} ข้อ ๑๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๗

Clause 125. The prisoner may seek to keep secret the grievance, submitted matter or royal petition. In such case the written matter shall be put in an envelope and sealed, writing the word “confidential” on the front of the envelope. If the prisoner fails to write such word, the Prison Officer shall do so upon being informed of the intention.

No Prison Officer shall read such written matter but forward it to the addressee. If the written matter is addressed to the Minister or is a royal petition, it shall be submitted to the Director General for further action as appropriate.

Clause 126. The order or explanation in reply to the grievance, submitted matter or royal petition shall be informed to the person who submits the matter and shall have it signed as evidence.

Part VIII

Personal Belongings of the Prisoner

Chapter I

Forbidden Item

Clause 127.²⁸ The following objects shall not be brought into or kept in the prison:

- (1) narcotic drugs, psychotropic substance or volatile substance;
- (2) alcohol or other intoxicant;
- (3) a gambling device or accessory;
- (4) equipment for use in escaping;
- (5) weapon, firearm, ammunition, explosive, firework and artificial firearm;
- (6) perishable or toxic object;
- (7) gasoline;
- (8) living animal;
- (9) computer, telephone, or other telecommunication media including accessory thereof;
- (10) object, document, or printed matter which may cause damage to public order or good moral;

When it appears that any prisoner brings into or keeps in the prison any forbidden object, the Prison Director shall be reported for determination.

²⁸ As amended by the Ministerial Regulation No. 12 (B.E. 2547) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

หมวด ๒

สิ่งของที่อนุญาต

ข้อ ๑๒๘ สิ่งของต่อไปนี้ถ้ามีจำนวนไม่มากเกินไปสมควรอนุญาตให้ผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (๑) เครื่องที่เกี่ยวข้องกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น
- (๒) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จ ซึ่งยอมให้ผู้ต้องขังรับประทานได้ตามที่กำหนดไว้ในเรื่องการเลี้ยงอาหาร

การนำเข้ามาและเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของที่อนุญาตดังระบุไว้ในวรรคก่อน ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในเรื่องนั้น

หมวด ๓

สิ่งของอย่างอื่น

ข้อ ๑๒๙ บรรดา สิ่งของ ซึ่งมีใช่เป็นสิ่งของต้องห้ามและซึ่งมีใช่เป็นสิ่งของที่อนุญาตหากผู้ต้องขังมีติดตัวมาให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังมอบหมายไว้กับญาติมิตรหรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกเรือนจำ หรือจำหน่ายเสีย หากไม่อาจกระทำดังกล่าวแล้วได้ หรือถ้าเป็นเงินให้เจ้าพนักงานเรือนจำรับเก็บรักษาไว้ในฐานะรับฝากตามระเบียบข้อบังคับและในที่ตั้งทางการกำหนดไว้

ข้อ ๑๓๐ สิ่งของซึ่งมีขนาด น้ำหนัก หรือสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังจัดการจำหน่ายหรือมอบหมายไว้แก่ผู้อื่นนอกเรือนจำ หากผู้ต้องขังไม่จัดการหรือจัดไม่สำเร็จเกินเวลาที่กำหนดให้ถึง ๒ คราวแล้ว ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำสั่งการ

สิ่งของต้องห้ามให้ถือว่าสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้

ข้อ ๑๓๑ สิ่งของซึ่งเข้าใจว่าจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมายหรือการถือ หรือมีไว้เป็นการผิดกฎหมาย ให้รีบรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ

Chapter II

Permitted Item

Clause 128. The following object, unless in an immoderate amount, shall be permitted to be brought into or kept in the prison:

- (1) sanitary products such as toothbrush, toothpaste, comb, soap, towel etc.;
- (2) already cooked food allowed for prisoner's consumption as determined in the food service.

Bringing into or keeping in the prison the permitted object mentioned in the previous paragraph shall be in accordance with the relevant rule or regulation.

Chapter III

Other Object

Clause 129. In respect of any object, other than those forbidden or permitted, accompanying the prisoner when he arrives, the Prison Officer shall arrange for the prisoner to have it be kept by a relative, friend, or other person outside the prison, or otherwise be distributed; or in case of money, the Prison Officer shall have it deposited in the depository under the relevant rule or regulation and at the place officially provided therefor.

Clause 130. For any object of the size, weight, or condition unsuitable for keeping in the prison, the Prison Officer shall arrange for the prisoner to have it be distributed or kept by any other person outside the prison. If the prisoner fails to do so or is unable to do so within the required period twice, the Prison Director shall be reported for determination.

The forbidden object shall be deemed by nature unsuitable for keeping in the prison.

Clause 131. For any object believed to be acquired from the commission of an offence or the holding or having in possession thereof is illegal, the Prison Director shall be immediately reported.

ส่วนที่ ๙ การปล่อยตัว

ข้อ ๑๓๒ เมื่อจะปล่อยตัวผู้ต้องขังให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เรียกพัสดุดังกล่าวคืน
- (๒) ผู้ต้องขังคนใดไม่มีเครื่องแต่งกายจะแต่งออกไปจากเรือนจำให้จ่าย เครื่องแต่งกายให้สำหรับหนึ่งตาม
ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้
- (๓) ทำหลักฐานในการปล่อยตัว
- (๔) คืนทรัพย์สินของผู้ต้องขังให้แก่ผู้ต้องขังไป
- (๕) ออกใบสุทธิให้

ส่วนที่ ๑๐ ข้อความเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓๓^{๒๗} สิ่งของต้องห้ามซึ่งระบุไว้ในส่วนที่ ๘ นั้น บังคับถึงบุคคลอื่นนอกจากผู้ต้องขังด้วย
ความในวรรคหนึ่งไม่บังคับถึงสิ่งของซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในราชการ

ข้อ ๑๓๔ นักโทษเด็ดขาดซึ่งอยู่ในชั้นต่าง ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้
ปรับเทียบชั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎนี้ดังต่อไปนี้ คือ

ชั้นยามใน ปรับเทียบเข้าชั้นดีมาก

ชั้น ๑ และชั้น ๒ ปรับเทียบเข้าชั้นดี

นอกนั้น ปรับเทียบเข้าชั้นกลาง เว้นแต่ในกรณีเข้าอยู่ในข้อ ๔๕ จึงให้เข้าอยู่ในชั้นเลว

ข้อ ๑๓๕ เครื่องพันธนาการที่มีอยู่แล้วในเวลาเข้ากฎนี้ ให้คงใช้ไปพลางก่อน เมื่อได้สร้าง
ขึ้นใหม่แล้วจึงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎนี้

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

ดำรงนาวาสวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^{๒๗} ข้อ ๑๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

Chapter IX

Release

Clause 132. In releasing a prisoner, the following procedure shall be carried out:

- (1) redeeming Stated owned property;
- (2) for any prisoner having no clothes for wearing outside the prison, a set of clothes determined by the Department of Corrections shall be provided;
- (3) making release document;
- (4) returning personal belongings to the prisoner;
- (5) issuing a certificate.

Chapter X

Miscellaneous

Clause 133.²⁹ The provisions on forbidden objects indicated in chapter VIII shall also apply to any person other than prisoner.

The provisions in paragraph one shall not apply to the object available for official use.

Clause 134. The convicted prisoner of any class before the date the Penitentiary Act, B.E. 2479 comes into force shall be put into the following classes:

Inmate guard class shall be put into excellent class.

First class and second class shall be put into good class.

The rest shall be put into moderate class except in case of clause 45 which shall be put into bad class.

Clause 135. The instrument of restraint available on the date this Ministerial Regulation comes into force shall be used for the time being until the one prescribed in this Ministerial Regulation is made.

Given on the 21st Day of April, B.E. 2480 (1937)

Thamrongnavasawad
Minister of Interior

²⁹ As amended by the Ministerial Regulation No. 12 (B.E. 2547) issued under the Penitentiary Act, B.E. 2479.

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

พุทธศักราช ๒๕๗๙ (ฉบับที่ ๕)^{๒๘}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อาวุธที่เจ้าพนักงานเรือนจำจะพึงถือพึงใช้ในการปฏิบัติหน้าที่มี ๓ ชนิด คือ

(๑) ปืนพก

(๒) ปืนยาว

(๓) ไม้ตะบองกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำดังต่อไปนี้ถืออาวุธดังกล่าวในข้อ ๑ คือ

(๑) ปืนพก เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่พัสติขึ้นไปหรือผู้รักษาการแทน ถือประจำตัวในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ สำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำตำแหน่งต่ำกว่าพัสติลงมาจะถือได้แต่เฉพาะเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำเป็นพิเศษหรือถือในกรณีฉุกเฉินเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗

(๒) ปืนยาว เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งกระทำหน้าที่เป็นผู้คุมถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายนอกเรือนจำหรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์ หรือในกรณีฉุกเฉินเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗

(๓) ไม้ตะบอง เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งกระทำหน้าที่เป็นผู้คุมถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง หรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์

ข้อ ๓ การถืออาวุธนั้น ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ปืนพก ใส่ซองสะพายหรือร้อยติดกับเข็มขัดข้างขวา

(๒) ปืนยาว สะพายหรือแบกหรือถือแล้วแต่ความเหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๓) ไม้ตะบอง ถือหรือใส่ซองร้อยติดกับเข็มขัดข้างซ้าย

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๕

ช. เหวงศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^{๒๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘/ตอนที่ ๘/หน้า ๓๒๘/๓ มกราคม ๒๕๗๕

Ministerial Regulation
of the Ministry of Interior,
issued under section 58 of the Penitentiary Act,
B.E. 2479 (1936) (No. 4)³⁰

By virtue of section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479, the Minister of Interior hereby issues a Ministerial Regulation as follows:

Clause 1. Weapons to be carried or used by a Prison Officer in the performance of duties are as follows:

- (1) a pistol;
- (2) a rifle;
- (3) a cylindrical baton of 2.50 centimeters diameter 50 centimeters long.

Clause 2. The following Prison Officers shall carry the weapons mentioned in clause 1:

(1) a pistol shall be carried in the performance of official duties by a Prison Officer of the position of Chief of Custodial Officer or upward or a person acting for such person; as for a Prison Officer of the position lower than Chief of Custodial Officer may carry it only upon special permission of the Prison Director or in the performance of duties in emergency case under section 17;

(2) a rifle shall be carried by a Prison Officer acting as Custodial Officer in controlling prisoners outside the prison or in guarding shift or in the performance of duties in emergency case under section 17;

(3) a baton shall be carried by a Prison Officer acting as Custodial Officer in controlling prisoners or in guarding shift.

Clause 3. The weapons shall be carried in the following manners:

- (1) a pistol shall be kept in a holster or fixed on the right side of the belt;
- (2) a rifle shall either be carried on the shoulder or held in hands as suitable for the performance of duties;
- (3) a baton shall be held in hands or kept in the case fixed on the left side of the belt.

Given on the 27th Day of January, B.E. 2485 (1942)

C. Chawengsaksongkhram
Minister of Interior

³⁰ Published in the Government Gazette, Vol. 59, Part 8, dated 3rd February B.E. 2485 (1942).

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๖๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๖๑^{๒๙}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๖) และมาตรา ๓๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามชั้นของนักโทษเด็ดขาด และตามจำนวนวันดังต่อไปนี้

(ก) ชั้นเยี่ยม	เดือนละห้าวัน
(ข) ชั้นดีมาก	เดือนละสี่วัน
(ค) ชั้นดี	เดือนละสามวัน

ข้อ ๒ เมื่อเห็นสมควรลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่ นักโทษเด็ดขาดให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เสนอให้คณะกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๗) เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๓ ให้นำเงื่อนไขและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๓ ข้อ ๙๔ ข้อ ๙๕ ข้อ ๙๖ ข้อ ๙๗ และข้อ ๙๘ ในหมวด ๔ ของส่วนที่ ๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑ มาใช้บังคับแก่นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวไปเพราะเหลือโทษจำคุกต่อไปเท่ากับจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก โดยอนุโลม

^{๒๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕/ตอนที่ ๑๕/หน้า ๒๒/๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

Ministerial Regulation
No. 8 (B.E. 2521)
issued under the Penitentiary Act,
B.E. 2479 (1936)³¹

By virtue of section 32 (6) and section 35 (9) of the Penitentiary Act, B.E. 2479 as amended by the Penitentiary Act (No 2), B.E. 2520 (1977) and section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936), the Minister of Interior hereby issues a Ministerial Regulation as follows:

Clause 1. The term of imprisonment of a convicted prisoner may be reduced in accordance with the class of convicted prisoners in the following period of time:

- (a) excellent class, five days a month;
- (b) very good class, four days a month;
- (c) good class, three days a month.

Clause 2. When it is deemed appropriate to reduce the imprisonment term of a convicted prisoner, the Director General of the Department of Corrections shall propose the matter to the Committee under section 32 (7) for consideration.

Clause 3. The conditions and rules on parole prescribed in clause 93, clause 94, clause 95, clause 96, clause 97 and clause 98 in chapter IV of Part VII of the Ministerial Regulation of the Ministry of Interior, issued under section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479, shall apply mutatis mutandis to the convicted prisoner who is released on account of the fact that his remaining term of imprisonment is equal to the term of imprisonment reduced.

³¹ Published in the Government Gazette, Vol. 95, Part 15, dated 7th February B.E. 2521 (1978).

ข้อ ๔ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกแล้วอาจถูกตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เกินหกสิบวันแต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
 - (ข) ทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (ค) พยายามหลบหนี หรือได้หลบหนีไปแล้วแต่ได้ตัวคืนมา
 - (ง) ชักคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งหน้า
 - (จ) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่นหรือกิจการของเรือนจำ และได้เกิดความเสียหายขึ้น
 - (ฉ) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงินหรือสิ่งของต้องห้าม
- (๒) ไม่เกินสามสิบวันแต่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) ก่อการวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นเนื่อง ๆ
 - (ข) ก่อความวุ่นวายแต่ไม่ร้ายแรง
 - (ค) จงใจหลีกเลียงการงาน
 - (ง) ทำร้ายหรือพยายามทำร้ายผู้อื่น
 - (จ) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่นหรือกิจการของเรือนจำ แต่ไม่เกิดความเสียหายขึ้น
- (๓) ไม่เกินสิบห้าวัน สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) กระด้างกระเดื่องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (ข) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่น
 - (ค) เล่นการพนัน
 - (ง) ฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของเรือนจำ

ในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดผู้กระทำผิดวินัยผู้ใดมีวันลดวันต้องโทษจำคุกไม่ถึงสามสิบวัน สำหรับกรณีตาม (๑) หรือไม่ถึงสิบห้าวันสำหรับกรณีตาม (๒) ให้ตัดวันลดวันต้องโทษจำคุกที่มีอยู่ทั้งหมดและจะลงโทษฐานผิดวินัยสถานอื่นอีกด้วยก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมแก่ความหนักเบาของการกระทำผิดวินัยนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ดำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

Clause 4. The reduction of imprisonment term of the convicted prisoner whose term of imprisonment is reduced may be suspended on the following terms:

(1) not exceeding sixty days but not less than thirty days on account of infringement of the following disciplines:

- (a) associating with other person in causing riot;
- (b) causing or attempting to cause body injury to a competent official;
- (c) attempting to escape or has already escaped but being fetched back;
- (d) flagrantly disobeying the order of a competent official;
- (e) intentionally causing damage to other person or the affairs of the prison and the damage has occurred;

(f) committing an offence relating to money or forbidden item;

(2) not exceeding thirty days but not less than fifteen days on account of infringement of the following disciplines:

- (a) frequently quarrel with other prisoner;
- (b) causing riot but not violent;
- (c) intentionally avoid working;
- (d) causing or attempting to cause body injury to other person;
- (e) intentionally causing damage to other person or the affairs of the prison but no damage has occurred.

(3) not exceeding fifteen days on account of infringement of the following disciplines:

- (a) disobeying a competent official;
- (b) quarrel with other prisoner;
- (c) gambling;
- (d) violating the rule or regulation of the prison.

Any convicted prisoner who commits a disciplinary offence, if the reduction of his imprisonment term does not exceed thirty days on the case (1), or does not exceed fifteen days on the case (2), shall be suspended all the reduction of imprisonment term and may also be imposed additional punishment for another charge of disciplinary offence as is proportionate to such disciplinary offence.

Given on the 23rd Day of January, B.E. 2521 (1978)

Dumri Noimani

Deputy Minister

Acting for the Minister of Interior

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๖๓^{๑๐}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ทวิ กับมาตรา ๓๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ งานสาธารณณะที่จะจัดให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานนอกเรือนจำนั้นได้แก่งานใด ๆ ที่ต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน เงินของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือเงินของรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงงานสาธารณณะอื่นใดที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนด้วย

ข้อ ๒ นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณณะนอกเรือนจำให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงเท่าจำนวนวันที่ทำงานสาธารณณะนั้น

วันทำงานสาธารณณะที่จะนำมาคำนวณลดวันต้องโทษจำคุกลงตามวรรคหนึ่งให้หมายถึง วันที่มีการทำงานไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยให้รวมเวลาเดินทางทั้งไปและกลับด้วย

ข้อ ๓ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณณะนอกเรือนจำได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๒) ชั้นดีมาก ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๓) ชั้นดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๔) ชั้นกลาง ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสองของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๓) และ(๔) ถ้ามีการพระราชทานอภัยโทษให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งลดโทษฉบับหลังสุด

^{๑๐} ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๓๗ ตอนที่ ๓๖ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓

Ministerial Regulation No. 10 (B.E. 2523)

issued under the Penitentiary Act,

B.E. 2479 (1936)³²

By virtue of section 22 bis and section 32 (8) of the Penitentiary Act, B.E. 2479 as amended by the Penitentiary Act (No 4), B.E. 2523 (1980) and section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936), the Minister of Interior hereby issues a Ministerial Regulation as follows:

Clause 1. Public service which may be arranged for a convicted prisoner to work outside the prison is any work done upon expenditure of the State, local administration, or a State enterprise, and shall include any other public service of no beneficial interest.

Clause 2. The term of imprisonment of a convicted prisoner dispatched for working in public service outside the prison shall be reduced in the amount equal to the day working in such public service.

Working day in the public service to be computed in reducing the term of imprisonment under paragraph one means the day of working not less than eight hours which shall also include the time of round trip traveling.

Clause 3. A convicted prisoner is eligible to be selected for working in public service outside the prison under the following rules and conditions:

(1) an excellent class prisoner must have already been imprisoned for not less than one fifth of the term of imprisonment specified in the imprisonment warrant or a lawful order imposing a term of imprisonment;

(2) a very good class prisoner must have already been imprisoned for not less than one fourth of the term of imprisonment specified in the imprisonment warrant or a lawful order imposing a term of imprisonment;

(3) a good class prisoner must have already been imprisoned for not less than one third of the term of imprisonment specified in the imprisonment warrant or a lawful order imposing a term of imprisonment;

(4) a moderate class prisoner must have already been imprisoned for not less than one-half of the term of imprisonment specified in the imprisonment warrant or a lawful order imposing a term of imprisonment.

In the case under (1), (2), (3) and (4), if the royal pardon is granted, the term of imprisonment shall be that of the latest imprisonment warrant or the latest order reducing penalty.

³² Published in the Government Gazette, Special Issue, Vol. 97, Part 36, dated 5th March B.E. 2523 (1980).

ข้อ ๔ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้ประกอบด้วยข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ที่อธิบดีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการ โดยคนหนึ่งต้องเป็นผู้บัญชาการเรือนจำ และให้อธิบดีแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ

การส่งหรือการงดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ จะกระทำได้อต่อเมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเห็นชอบ และอธิบดีอนุมัติ

การประชุมของของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕ การพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำให้คณะกรรมการตามข้อ 4 คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฝีมือ หรือความรู้ความชำนาญในงาน สภาพแห่งความผิดของผู้นั้น และสภาพของท้องถิ่นว่าสมควรให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือไม่

ข้อ ๖ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ หรือนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำแล้ว หากปรากฏพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) ทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น
- (๓) พยายามหลบหนี หรือมีเหตุอันน่าเชื่อว่าจะหลบหนี
- (๔) ขัดคำสั่งซึ่งหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้เกิดความเสียหายขึ้น
- (๖) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงิน หรือสิ่งของต้องห้าม
- (๗) มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นถึงความเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจทำงานหรือจงใจหลีกเลี่ยงการงาน
- (๘) เสพยาเสพติดให้โทษ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือส่งกลับคืนเรือนจำแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ หากงานสาธารณะที่จัดให้นักโทษทำนั้น มีผลประโยชน์ตอบแทน ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายก่อนเหลือเท่าใดจ่ายเป็นรางวัลให้แก่นักโทษเด็ดขาดผู้มีส่วนร่วมในการทำงานนั้น ร้อยละแปดสิบ จ่ายเป็นรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ร้อยละสิบและให้เป็นรายได้ของเรือนจำร้อยละสิบ

การจ่ายรางวัลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

Clause 4. The Committee for Selection of Convicted Prisoners for Working in Public Service outside the Prison shall comprise of not less than three Government officials of level 4 or upwards appointed by the Director General as members, one of whom shall be the Prison Director, and the Director General shall appoint a member as Chairman of the Committee.

The dispatch and decline to dispatch convicted prisoners for working in public service outside the prison may be done upon approval of the Committee under paragraph one and the Director General.

In a meeting of the Committee, the attendance of not less than one half of members is required. The decision of the Committee shall be by a majority of votes. In casting votes each member has one vote. In an equality of votes, the person presiding over the meeting shall have an additional vote as a casting vote.

Clause 5. In selecting a convicted prisoner for working in public service outside the prison, the Committee under clause 4 shall take into account the age, personal history, behavior, intelligence, education, health, psychological condition, character, occupation, environment, skill or knowledge and expertise in the work, nature of the offence of such person and local condition for deciding whether such convicted prisoner is eligible for working outside the prison or not.

Clause 6. In respect of the convicted prisoner selected for working in public service outside the prison or the convicted prisoner having already worked in public service outside the prison, if there appears any incident as follows:

- (1) associating with other person in causing riot;
- (2) causing or attempting to cause body injury to a competent official or other person;
- (3) attempting to escape or there is a reasonable ground to believe that he is about to escape;
- (4) flagrantly disobeying the order of a competent official;
- (5) intentionally causing damage to other person or the affairs of the prison and the damage has occurred;
- (6) committing an offence relating to money or forbidden item;
- (7) having incidents showing laziness, unwilling to work, or intentionally avoid working;
- (8) addicted to narcotic drugs;

Then the competent official shall report to the Committee for performance under clause 4 paragraph two, or sending back to the prison, as the case may be.

Clause 7. If the public service arranged to be done by prisoners accrues any compensation, the expense shall be firstly deducted and eighty per cent of the remaining shall be rewarded to the convicted prisoners taking part in the service, ten per cent shall be rewarded to the competent officials and ten per cent shall be revenue of the prison.

The payment of rewards under paragraph one shall be in accordance with the rule and procedure prescribed by the Director General.

ข้อ ๘ ให้นำเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพักการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๓ การกำหนดเงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ ข้อ ๙๔ เงื่อนไขละเว้นการกระทำ ข้อ ๙๕ เงื่อนไขให้กระทำการ ข้อ ๙๖ การกำหนดเงื่อนไข ข้อ ๙๗ การออกหนังสือสำคัญ และข้อ ๙๘ เงื่อนไขในหนังสือสำคัญ ในหมวด ๔ ของ ส่วนที่ ๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ มาใช้บังคับแก่นักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และได้รับการปล่อยตัวไป เพราะเหลือโทษจำคุกต่อไปเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกลงโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กิริติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

Clause 8. The condition, rule and procedure on parole prescribed under clause 93 Parole conditions, clause 94 Condition on the acts to be prohibited, clause 95 Conditions on the acts to be followed, clause 96 Condition to be imposed, clause 97 Issuance of a certificate, and clause 98 Condition imposed in a certificate, under chapter IV of part VII of the Ministerial Regulation of the Ministry of Interior issued under section 58 of the Penitentiary Act, B.E. 2479 (1936) shall apply mutatis mutandis to the convicted prisoner working in public service outside the prison and released on account of the remaining term of imprisonment is equal to or less than the term of imprisonment reduced.

Given on the 23rd Day of February, B.E. 2523 (1980)

Pratueng Kiratibutra

Minister of Interior

ประวัติผู้แปล

ผู้แปล

นายปณิธาน วัชรปรีชาสกุล

การศึกษา

๒๕๔๐ - ๒๕๔๕

ปริญญาโท Diploma de Estudios Avanzados (Universidad Autonoma de Madrid) (Diploma of Advance Studies)

๒๕๒๑ - ๒๕๒๕

ปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต (ธรรมศาสตร์)

การทำงาน

๒๕๒๗ - ๒๕๕๗

นิติกรสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เกษียณอายุในตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

การทำงานในราชการส่วนใหญ่เป็นงานแปลกฎหมายใน

สำนักกฎหมายต่างประเทศ (เริ่มทำงานแปลตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗)

ผู้ร่วมดำเนินการ

๑. นายวิทยา สุริยะวงศ์

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ปรึกษา

๒. นางสาวพรพิตร นรภูมิพิภังษ์

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ปรึกษา

ฝ่ายบริหาร

๓. นายวสันต์ สิงคเสลิต

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ปรึกษา

ฝ่ายพัฒนาพฤตินิสัย

๔. นายปฏิคม วงษ์สุวรรณ

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ปรึกษา

ฝ่ายวิชาการ

๕. นายเรืองศักดิ์ สุวารี

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ปรึกษา

ฝ่ายปฏิบัติการ

๖. นายสมศักดิ์ กิจวาสน์

ผู้อำนวยการกองนิติการ

ผู้จัดทำ

๗. นางสาวลาวัลย์ อ่อนสำลี

ผู้บัญชาการเรือนจำ

ผู้จัดทำ

จังหวัดมหาสารคาม

๘. เจ้าหน้าที่กองนิติการ

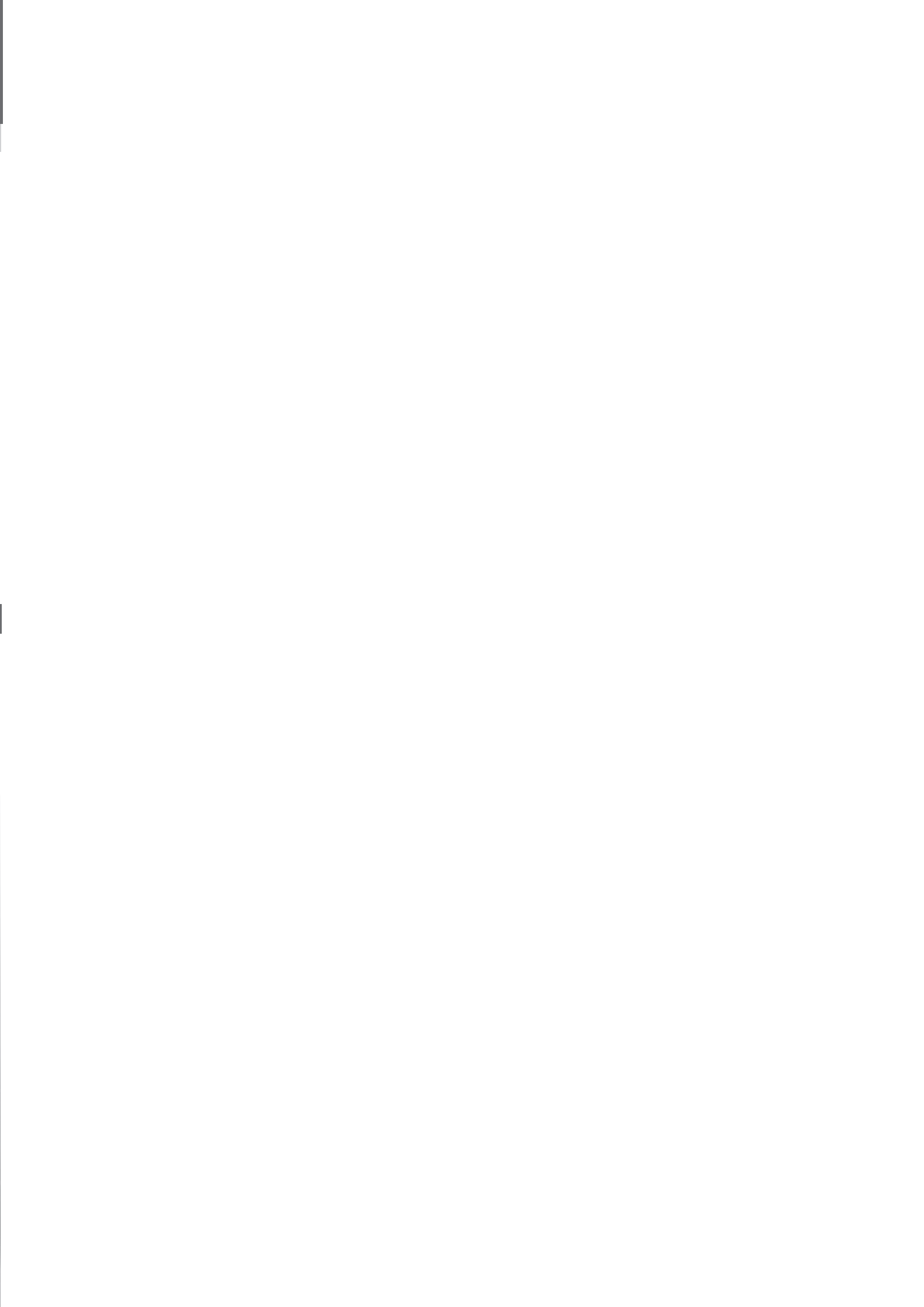
กองนิติการ

ผู้จัดทำ

๙. เจ้าหน้าที่ส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ

สำนักทัณฑวิทยา

ผู้จัดทำ

กองนิติการ

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

๒๒๒ ถนนนนทบุรี ๑ ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๙๖๗-๒๒๒๒

www.correct.go.th